72STE JAARGANG NO. 9306 WOENSDAG 4 MEI 1955

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858. Administratie 3550. Abonnementsprijs Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Begroting Overzeese Rijksdelen

Min. Kernkamp niet pessimistisch over ontwikkeling in olie-industrie in de Nederlandse Antillen

's-Gravenhage. — „Wie goed doet, goed ontmoet" — aldus besloot gisteravond Z. Exc. minister Kernkamp in de Eerste Kamer der Staten Generaal zijn antwoord op de beraadslagingen over de begroting Overzeese Rijksdelen. Deze werd zonder replieken en zonder hoofdelijke stemming, met alleen de communisten tegen, aangenomen. Minister Kernkamp doelde met zijn aanhaling van bovengenoemd spreekwoord op de bereidheid van de Kamerleden zich te onthouden van opmerkingen, die betrekking hebben op interne aangelegenheden van Suriname en de Nederlandse Antillen. „Met grote voldoening mag ik constateren, dat juist uit de grote soberheid, die is betracht het juiste inzicht blijkt in de staatkundige practijk, zoals deze behoort te zijn na het tot standkomen van het Statuut met de West" — aldus de minister. Hij sprak daarna zijn vreugde uit over de gebleken bereidheid van de kamerleden de trans-Atlantische rijksdelen bij te staan.

Rapportage aan de U.N.O. wordt onder geen voorwaarde hervat

In zijn antwoord heeft minister Kernkamp voorts verklaard naar aanleiding van gemaakte opmerkingen over de minder gunstige ontwikkeling in de olie-industrie in de Nederlandse Antillen en het ontslag van Nederlandse en Surinaamse werknemers, dat er geen aanleiding tot pessimistische beschouwingen is. Hij zeide het begrijpelijk te achten, dat in de eerste plaats niet-Antilliaanse werknemers getroffen zouden worden door de personeelsinkrimping, die een gevolg is van een sterkere rationalisatie.

De minister deelde voorts mede, dat er overleg gaande is met beide landsregeringen over de uitwisseling van parlementaire missies.

Naar aanleiding van beschouwingen over het Surinaamse Tien jaren plan verklaarde de minister, dat eerst na voorlegging van de ontwerp-machtigingswet aan de Staten Generaal tot financiël deelname zal worden overgegaan. Hij voegde hier aan toe: Er zullen nog veel onderzoekingen moeten worden gedaan voor met de uitvoering van vele plannen kan worden begonnen.

Over de Stichting Mechanische Landbouw deelde hij mede, dat de regering onder overleg met de Staten Generaal verdere garanties zal verlenen dan voor de thans geinvesteerde 55 1/2 millioen. De regering zal over de toekomstige organisatie van de Stichting ook de vorm van financiële controle bezien.

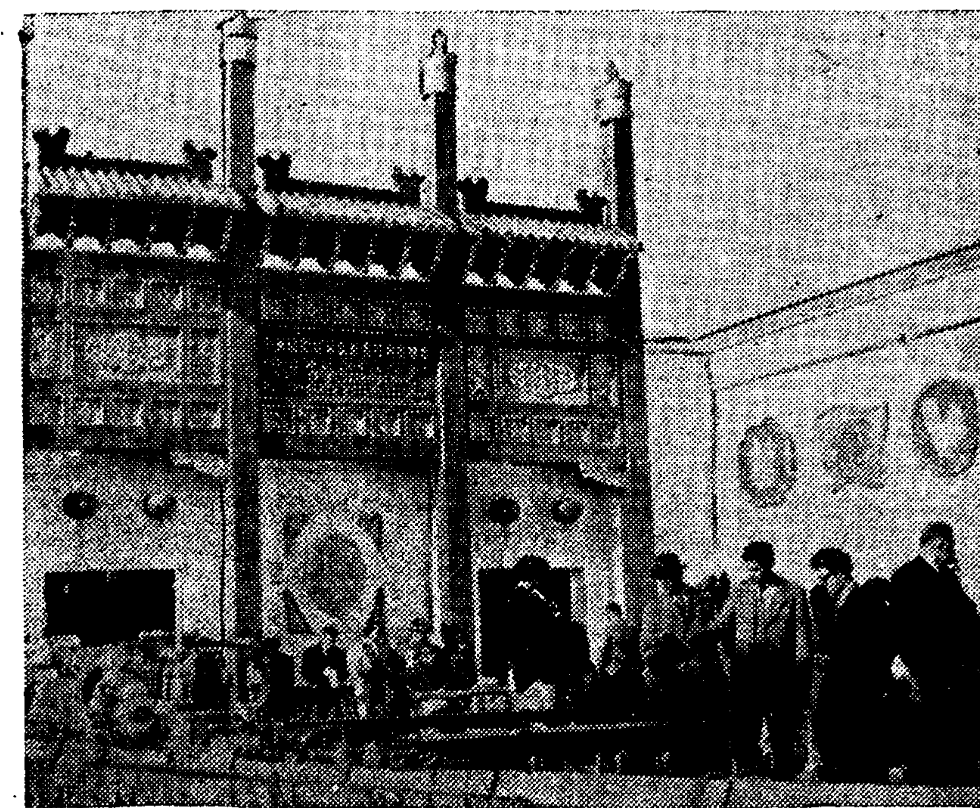
Minister Kernkamp zeide verheugd te zijn over de gunstige waardering voor het werk van de Sticusa. Hij bleek weinig geneigd de Sticusa te belasten met de taak van wederzijdse voorlichting over de Rijksdelen, dat dit de „politieke taak" van de stichting zou kunnen storen.

Uitvoerig bestreed minister Kernkamp de mening van de communist Geugjes, dat het Statuut een dekmantel zou zijn voor een koloniale verhouding in een nieuwe vorm. **Hij deelde mede, dat de rapportage over de West aan de Verenigde Naties is afgesloten met de overlegging van de tekst van het Statuut en dat deze rapportage onder geen enkele voorwaarde zal worden hervat.**

De minister verklaarde verder: „Er wordt naar gestreefd zoveel mogelijk vertegenwoordigers van beide rijksdelen op te nemen in delegaties naar internationale conferenties zoals trouwens reeds is gebeurd.

Tenslotte deelde de minister mede, dat zeer binnenkort de beslissing tegemoet kan worden gezien over de verhoging van de subsidie met Hf 10.000.— aan de Vereniging „Oost en West".

(Men leze de gemaakte opmerking der Eerste Kamer-leden elders in dit nummer.)

In de Central Hall te Londen is een spoorwegtentoonstelling geopend, die natuurlijk vooral veel bekijks trok van de Engelse jeugd. Twee schooljongens en de ontwerper bij het model van de „Hielan Lassie", die wereld nonstop-record op zijn naam heeft staan in 10 uur en 10 minuten met een snelheid van 112 KM per uur.

Wat Nederland aan zijn verzetslieden dankt

Louis moest bevrijd worden.... en hij werd bevrijd!

Een medewerkster schrijft ons uit Nederland: Tien jaren is het geleden, dat het Nederlandse volk bevrijd werd! Al tien jaren geleden, dat een door honger en zorgen verzwakt volk, blij als kinderen en huilend van vreugde, de tanks van de geallieerde bevrijdingslegers bestormden: „We zijn vrij! Vrij!" Het rood-wit-blauw wapperde weer van elk huis en gebouw! We konden weer uit volle borst het „Wilhelmus" zingen! En er werd feest gevierd, we lachten, we praatten onbezorgd en probeerden te beseffen wat het eigenlijk zeggen wilde, na vijf lange jaren weer vrij te zijn!

Maar na het feest kwamen de zorgen. Er was geen kleding, nauwelijks genoeg voedsel, kortom we moesten een geheel nieuw bestaan opbouwen!

En nu, na tien jaar, vieren we weer het Bevrijdingsfeest. Wéér wappert de driekleur, wéér klinkt het plechtige „Wilhelmus": 5 mei 1955, hetzelfde als 5 Mei 1945? Nee! niet hetzelfde.

Wij zijn gezond, wij kunnen vrijuit onze mening zeggen. Na het feest komen niet de zorgen voor een nieuw bestaan, wij hebben een bron van inkomsten, kleding, voedsel en wat al niet meer!

Maar dit alles kwam niet vanzelf. Vijf lange jaren van verbeten strijd zijn aan de Bevrijding vooraf gegaan. Bange jaren, waarin nog mannen en vrouwen waren, die „neen" durfden te zeggen tegen de vijand, die dag en nacht het uiterste deden om hem tegen te werken in de meest kritieke omstandigheden. Aan hen hebben we oneindig veel te danken!

Alles voor de vrijheid

Vrouw en kinderen wisten nauwelijks waar Vader was, want een verzetsman kon uit gevaar voor ontdekking niet altijd in hetzelfde huis slapen en de kinderen mochten vanzelfsprekend van niets weten. Zelfs de betrekking en alle vrije tijd werden prijs gegeven voor dat ene hoge doel: de vrijheid van het gehele Nederlandse volk!

Dag en nacht zonnen „de mannen van het stille verzet" op listigheden om de plannen van de bezetter in de war te sturen.

In het hol van de leeuw drongen ze door om de een of andere Duitse hoofdman of gevaarlijke NSB-er uit de weg te ruimen. Voor de Joden trotseerden ze grote gevaren. Ze hielpen hen te ontvluchten naar veilige schuilplaatsen en brachten hen daar de hoognodige bonkaarten, die met vellen tegelijk gestolen werden, telkens weer een gevaarvolle onderneming. Van de zo nauwgezet bijgehouden Burgerlijke Stand maakten de verzetslieden een algehele warboel, opdat de bezetter tenminste van deze gegevens geen gebruik kon maken. Belangrijke documenten en papieren werden vervalst. De mannen, die de „gevaarlijke leeftijd" hadden, liepen meestal met een vervalst persoonsbewijs.

Een oud-verzetsman, met wien wij dezer dagen over zijn werk in de oorlog spraken, zei: „Och, ik vervalste wel persoonsbewijzen, maar dat is nog niets, vergeleken bij wat anderen deden."

Gevaarlijke taak

Dat was een bescheiden antwoord, want het was wel degelijk een moeilijke en gevaarlijke taak! Het moest uiterst precies gebeuren, want bij een razzia werd het persoonsbewijs tot en met bekeken en tegen het licht gehouden! 't Cijfer, dat veranderd moest worden, werd met een chemische stof bewerkt.

„Waar we die stof vandaan haalden? We konden niet zomaar een drogist vragen, want iedereen wantrouwde iedereen en iedereen kon met de vijand samenheulen, dus moest het ergens clandestien verworven worden. Zo ging het ook met de drukinkt. Die ging van de een naar de ander, zonder dat je van elkaar wist, wie of wat je was. Maar je vroeg niets, je deéd!"

„Vrouw en kinderen zagen we soms in dagen niet", aldus onze zegsman, „We sliepen dan weer hier, dan weer daar, naar gelang de razzia's gehouden werden. Voor iedereen moesten we uitkijken. Zelfs de meest intieme vrienden of geburen kon je niets vertellen; ze zouden — uit angst — iets los kunnen laten! We maakten wat mee! En onder elke voorwaarde moesten we het hoofd koel houden.

Een stoutmoedige stunt

Zo ook toen Louis gepakt werd! Beste kerel, de fijnste van ons groepje. De Nazi's hadden de vrouw van een vluchteling, die hij geholpen had, ondervraagd. Het mens, dat dacht daardoor haar eigen man te redden, verraadde toen onze Louis.

In afwachting van zijn verhoor, werd hij in Scheveningen gevangen gezet. Na het verhoor zou hij óf gefusilleerd óf naar Duitsland getransporteerd worden, en dan....?

Er waren nog méér levens meegemoeid; tijdens martelingen zou hij iets kunnen vertellen en ons hele groepje zou er dan aangaan.

Er moest iets gedaan worden!

Langzamerhand werd een stoutmoedig plan werkelijkheid. Eindelijk was het zover: we beschikten over Duitse uniformen, 'n autotje en valse papieren. Elke avond hadden we geoefend, en nu leken we net échte dienaren van Hitler. Nog eens werd het gehele plan van elke kanten bekeken, en toen kwam de dag, dat we onder de grootste spanning naar de zwaar bewaakte gevangenis reden. Daar deden we ons voor als Duitse officieren, die Louis voor een verhoor kwamen ophalen. De list lukte, Louis werd gebracht. Hij herkende ons onmiddellijk, maar speelde het spel keurig mee. Later, in de auto, huilde hij als een kind; de spanning was gebroken."

Ziehier een enkel voorbeeld van de spanningen, waarin de verzetslieden leefden, en van de moeiten en gevaren, die zij trotseerden.

Het is goed dit op de dag van 5 Mei te herdenken. De dag waarop Nederland de eerste stap zette naar een betere tijd!

HERDENKING DER GEVALLENEN

Koningin richt zich tot de Nederlandse jeugd

's-Gravenhage. — H.M. de koningin heeft heden ter herdenking der gevallenen in de tweede wereldoorlog de volgende rede uitgesproken: „Behalve tot de grote mensen zou ik ook graag het woord tot jullie willen richten — de kinderen, die al oud genoeg zijn om zelfstandig te denken, en de jongeren, die toch niet tot de volwassenen behoren — omdat wij diep blij en dankbaar zijn, dat wij tien jaar geleden onze vrijheid herkregen.

Het grootste deel van jullie leven heeft bestaan uit deze tien jaar na de oorlog en je oorlogsherinneringen, hoe deze ook zijn, zijn aan gebeurtenissen, die voor jullie al heel lang geleden zijn. Ik kan dus begrijpen, dat jullie je niet erg deelgenoot voelt aan het herdenken van een tijd, die van je ouders was.

Maar wij kunnen de geschiedenis vergelijken met een weefsel, waaraan ieder geslacht zijn deel heeft. Op jullie beurt is het aan jullie goed inzicht overgelaten om daarin goed de draad, die van zuiver goud is, in het oog te houden. Die is daar ingeweven door hen, die doodeenvoudig niet anders meenden te kunnen doen dan het goede te kiezen en het kwade te verwerpen. Dat is het voorbeeld, dat gedurende die oorlogstijd door zoveel mensen gegeven is, zo, dat zij er hun leven voor over hebben gehad. De kwade machten hadden geen eerbied voor het leven op aarde, zelfs niet voor dat van de kinderen — maar zij die het hunne afstonden, deden dat om het leven op de wereld en dat in Nederland mooi te laten zijn in de toekomst. En zij, die de veerkracht vonden hun geschonden leven weer op te nemen, toonden daardoor hoe wonderbaarlijk veel er van het leven kan worden gemaakt.

Iedere keer, dat men tien jaar verder is, zijn het weer heel andere eisen, waar de mensen aan moeten voldoen, en jullie ontkomt er niet aan je te beraden op wat er vooral in de toekomst van je gevergd zal worden. Aan jullie is het te tonen, dat je op jullie manier niet onder hoeft te doen voor wie je voorgingen en dat je hoog zult houden al dat, waarvan je voelt, dat het je hoog houden moet.

Dit kun je tonen door, kome wat kome, je eerbied voor het leven te laten blijken in het algemeen, en in het bijzonder voor dat van anderen".

Berkelse arts houdt levenslang

's-Gravenhage. — In de bekende, opzienwekkende moordzaak tegen de 38-jarige Berkelse arts J. F. A. M. Opdam verwierp de Hoge Raad het cassatieberoep. Opdam houdt dus de levenslange gevangenisstraf, hem opgelegd wegens moord op zijn echtgenote.

Vermeulen zal rapport aan Genève uitbrengen

Voorgeschiedenis van het conflict

New York. — Op zijn doorreis naar Nederland verklaarde de heer A. Vermeulen in New York dat hij een volledig rapport zou uitbrengen aan het hoofdkwartier van de ILO over het incident dat geleid heeft tot zijn uitwijzing uit Venezuela. Hij zou daarbij ook andere beschuldigingen tegen Venezuela inbrengen, maar hij zeide hierop op het ogenblik niet te kunnen ingaan, althans niet voordat het rapport aan Genève zou zijn aangeboden.

Hij zeide voorts: „In de acht jaren dat ik lid ben van een internationale arbeidsorganisatie heb ik veel redevoeringen gehoord op veel bijeenkomsten en in vergelijking met verscheidene hiervan was mijn redevoering in Caracas vleiend. Het was mijn plicht en verantwoordelijkheid op deze bijeenkomst het standpunt van de arbeiders te vertegenwoordigen. Ik probeerde in de afgelopen vijf jaren op alle mogelijke manieren met de Venezolaanse regering in deze kwestie tot overeenstemming te komen, maar zonder succes".

De heer Vermeulen vertelde verder dat hij na zijn rede in Caracas te hebben uitgesproken door de geheime politie naar een vliegveld was gebracht, die hem op een vliegtuig zette om het land te verlaten.

Het Venezolaanse departement van buitenlandse zaken heeft een communiqué uitgegeven, waarin wordt geprotesteerd tegen de opschorting der petroleumconferentie te Caracas. Volgens de Venezolaanse regering is het besluit ongerechtvaardigd, omdat het is genomen naar aanleiding van „een rechtmatige maatregel van de Venezolaanse regering tegen Vermeulen, die zich heeft ingelaten met de binnenlandse politiek van het land". Zij beschuldigt de Internationale Arbeidsorganisatie ervan het lot der conferentie te hebben laten afhangen van de wil van een harer drie afgevaardigden op de conferentie der commissie. Dit besluit toont aan, dat de organisatie een werktuig voor politieke manoeuvres is.

De Venezolaanse regering heeft besloten uit de Arbeidsorganisatie te treden, omdat men de bevoegdheden van de bestuursraad der organisatie schendt door een tegenmaatregel tegen het optreden van de Venezolaanse regering te willen nemen, aldus het communiqué.

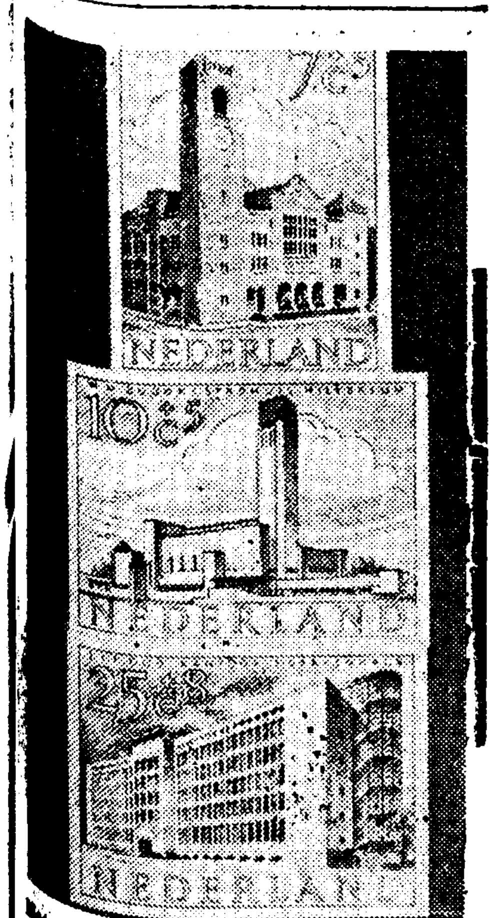
In I.L.O.-kringen te Genève verklaart men, dat het uittreden van Venezuela pas na twee jaar van kracht kan worden.

Het conflict tussen de I.L.O. en de Venezolaanse regering dateert al van 1948, toen de huidige regering aan de macht kwam en de arbeidersbeweging in het land aan strenge banden werd gelegd.

In 1949 stuurde de I.L.O. een commissie van onderzoek naar Venezuela nadat de Amerikaanse Arbeidsorganisatie (AFL) en het I.V.V.V. de Venezolaanse regering ervan had beschuldigd de vrijheid van arbeid te onderdrukken. Gesprekken met de gevangen vakbondsleiders werden echter niet toegestaan aan de commissie.

De I.L.O. beklaagde zich er over, dat de Venezolaanse regering het Venezolaanse Nationale Verbond van Vakverenigingen had opgeheven en de functionarissen der organisatie gevangen had gezet. De minister van Arbeid verklaarde toen aan de commissie van onderzoek er zich van bewust te zijn dat er geen vrijheid van arbeid bestond in zijn land, in dezelfde zin als in de Europese en Noord-Amerikaanse landen. Venezuela protesteerde krachtig tegen het rapport van de commissie en beschuldigde de commissie er van zich in binnenlands-politieke aangelegenheden gemengd te hebben. Na de staking der petroleum-arbeiders in Venezuela in 1950, stelde de ILO-jaarvergadering voor Venezuela uit de ILO te stoten, omdat er geen onafhankelijkheid bestond tussen werkgevers, werknemers en regering. Het voorstel werd niet aangenomen en er werd besloten dit jaar in Caracas een vergadering te beleggen van de oliecommissie. Alleen het IVVV stemde tegen en verzocht alle werknemersorganisaties der bijeenkomst te boycotten.

Nog op 23 April hebben het IVVV en het AFL geprobeerd de heer Vermeulen er van te weerhouden naar Caracas te gaan, maar deze weigerde daarop in te gaan en vertrok toch, als vertegenwoordiger van de Raad van Beheer van de ILO. In deze kwaliteit verzocht hij de Venezolaanse regering dan ook de grieven die de ILO koesterde, weg te nemen.

Het Departement Public Informations van de Verenigde Naties zal dit jaar bovenstaand gewijzigd ontwerp van het embleem der Verenigde Naties lanceren ter herdenking van de tiende verjaardag van de Verenigde Naties.

De cursus in de Papiamentse taal

Willemstad. — De cursus in de Papiamentse taal, die op 9 Maart jl. onder leiding van de heer Goilo in de Hendrickschool is begonnen, mag zich in een geanimeerde deelname verheugen. 18 Personen, allen Hollanders op een Française na, volgen de lessen, die gedurende een jaar (uitgezonderd in de vacantietijd) iedere Woensdagavond van 19 — 20.45 uur gegeven worden.

Hoeveel ambitie er is, blijkt wel uit het feit, dat de lessen zelden of nooit verzuimd worden. De heer Goilo heeft de schoolsheid dan ook zoveel mogelijk uit zijn programma geweerd en maakt zijn onderricht appetijtelijk door het conversatie-element er zoveel mogelijk in te betrekken.

Recht tot 't hart

— Een met boos gezicht ingewilligd verzoek bederft het genoegen.

Scheidende Staten-Griffier vertelt van zijn Antilliaanse loopbaan

De heer van Weel vertrekt Zaterdag naar Nederland

Willemstad. — Nu zeer binnenkort de heer A.H.M. van Weel, oud-griffier der Staten der Nederlandse Antillen, Curacao gaat verlaten, — Zaterdag vertrekt hij met zijn echtgenote naar Nederland aan boord van het Zweedse ms. „Carib"—, hebben wij hem verzocht ons een kort interview toe te staan om iets meer te weten te komen over zijn carière op de Antillen. En zo kwam het dat wij gistermiddag bij de heer en mevrouw van Weel in de gezellige suite van Pasanggrahan, waar de familie voorlopig, tot Zaterdag, verblijft een even gezellig praatje hebben gehad. Dat de heer van Weel, die reeds in 1928 als jong ongetrouwd ambtenaartje naar de Antillen kwam, veel te vertellen had, behoeft geen nader betoog.

In Nederland was de heer Van Weel werkzaam bij het Departement van Onderwijs te Den Haag. En waarschijnlijk zou hij nog in Den Haag zitten, als er niet een circulaire rond gegaan was, waarin sollicitanten werden opgeroepen voor administratieve arbeid op de Antillen. De heer Van Weel voelde zich tot dit werk wel aangetrokken en solliciteerde. Het trof toevallig, dat de heer Schotborgh, de toenmalige Administrateur van Financiën, in Nederland vertoefde en dat de heer Van Weel hem ontmoette. Zo kreeg de jonge ambtenaar nog enkele raadgevingen en inlichtingen. Met een groepje van vijf man vertrok de heer Van Weel naar Curaçao als adjunct-commies. Hij had toen wel trouwplannen, maar hij wilde eerst eens poolshoogte nemen op Curaçao, wat betreft het salaris, enz. Ook de huisvesting was hier nog moeilijk. Pas tien maanden na zijn aankomst hier trad hij in het huwelijk.

Bij zijn aankomst op Curaçao werd de jonge Van Weel direct bij de Posterijen geplaatst, waar hij onder directeur Theo Kraft twee jaar werkte. Toen werd hij overgeplaatst naar de Gouvernementssecretarie. In deze werkring maakte de heer Van Weel kennis met de toenmalige Koloniale Raad. En ook was het tijdens deze periode, dat de oud-griffier der Staten, de heer Ferguson, de toenmalige Griffier, heeft vervangen en enkele malen zijn taak waarnam. De heer Van Weel sprak bijna met weemoed over de vergaderingen van die tijd.

Deze vergaderingen waren werkelijk stijlvol, aldus de heer Van Weel. Alle 11 leden kwamen steeds in wit gesteven pakken met een zwart vlinderdasje. Er waren echter ook toen wel eens leden, die „uit hun slot schoten".

Vervolgens werkte de heer Van Weel korte tijd bij het Parket.

Intussen beviel het de jonge mevrouw Van Weel uitstekend op Curaçao. Des te harder viel het tegen, toen de heer Van Weel werd aangewezen als plv. Gezaghebber van Saba.

Tot 1938 bleef de heer Van Weel op de Bovenwinden. Hij heeft in deze vier jaar weinig geluk gekend. Eerst werd zijn zoontje ziek, die hierop naar Curaçao moest worden overgebracht. Mevr. Van Weel ging mee. Zij bleef toen maar meteen op Curaçao. Later werd óók zij zelf ziek en moest in het ziekenhuis worden opgenomen. In 1938 — de heer Van Weel was toen waarnemend voor Gezaghebber Meiners van de Bovenwinden — kwam drs Jansen de heer Van Weel „verlossen" en kon de oud-griffier der Staten naar Curaçao terugkeren. Veel dank is de familie Van Weel aan Dr Jacobo (Cobito) Oduber verschuldigd. Deze heeft Van Weel Jr van de rand van de dood gered en er weer bovenop gebracht.

VAN WEEL
....loop voleindigd....

Met de „Baralt" keerde de ambtenaar Van Weel terug naar Curaçao om hier onder de heer Goslinga bij het Onderwijs te komen werken. Tot dat de oorlog uitbrak!

In 1920 was de heer Van Weel reeds reserve-officier en in 1940 kwam hij weer onder de wapenen, als artillerie-officier. Tot 1945 was de heer Van Weel de Secretaris van de Algemeen Militair Commandant, eerst kolonel Van Dunker en later Schout-bij-nacht Van Asbeek en Schout-bij-nacht Poverol.

Intussen was de heer Van Weel nog steeds commies. De bevordering tot hoofdcommies was in die tijd een keuze-bevordering. En de bevordering van commies Van Weel, werd steeds tegen gehouden, daar er niemand was die de heer Van Weel kon beoordelen. De beoordeling van de Militaire Commandant werd prompt afgewezen. Eindelijk, eind 1945, kwam de bevordering tot hoofdcommies af. En het was juist in die tijd, dat de heer Ferguson de dienst ging verlaten.

In December nam de heer Van Weel het werk van de scheidende Griffier Ferguson over, terwijl in April van het daaropvolgende jaar de officiële aanstelling volgde. Nu, na ruim negen jaar als Griffier der Staten der Nederlandse Antillen te hebben gewerkt — waarbij opgemerkt mag worden, dat de heer Van Weel, buiten zijn groot verlof in 1947 en 1951, geen enkele vergadering heeft gemist — meent de heer Van Weel, dat het tijd is om het werk neer te leggen en een ander de kans te geven. De heer Van Weel, die gedurende de laatste negen jaar op de Antillen heel wat heeft meegemaakt — zo ook de verbouwing van de vergaderzaal — neemt misschien in Nederland weer een functie aan, maar zal het niet behoeven te doen, omdat zijn pensioen toereikend is.

Zaterdag zal hij dus de Antillen verlaten. Via Colombia reist de heer van Weel naar Rotterdam. Hij moge een welverdiende rusttijd genieten.

Vermeulen marionet?

De opmerkingen van „De Telegraaf", welke wij gisteren in onze kolommen citeerden, zijn ons uit het hart gegrepen. Het blad wijst er op, dat de bewering van het officieel communiqué van de Venezolaanse Regering:

„Het optreden van de heer Vermeulen maakte deel uit van een plan van wijdere strekking...."

waarschijnlijk juist is, daar „het Internationale Verbond van Vrije Vakbewegingen (I.V.V.V.) zou hebben besloten aan het congres deel te nemen, teneinde te toetsen in hoeverre de regering van Venezuela democratisch kon worden genoemd".

De indruk, dat de heer Vermeulen een al te automatisch werktuig van Génève geweest is, werd niet weinig versterkt, toen hij op door Venezuela voor een verzoening gestelde voorwaarden geantwoord heeft, dat Génève moest beslissen, welke houding hij (Vermeulen) diende aan te nemen ten aanzien van de door de Venezolaanse autoriteiten gestelde voorwaarde voor zijn terugkeer naar Caracas. Hij zelf, zo besloot het bericht, kon geen besluit nemen.

Afgezien van het feit, dat een dergelijke openlijke bevestiging van een door Venezuela enige dagen te voren gelanceerde bewering diplomatiek bijzonder onhandig aandoet, versterkt zij eens te meer het verwijt van „De Telegraaf". Gegeven, dat er niets meer nodig was dan een spreek-

(Vervolg op pag. 6)

„Santa Maria" doet Curaçao aan op 5 Mei

Willemstad. — In tegenstelling tot medegedeeld, zal het passagiersschip medegedeeld, zal het passagiereschip de „Santa Maria" niet op 4 Mei Curaçao aandoen, doch op 5 Mei. Het schip zal daarna zijn reis vervolgen naar Rio de Janeiro

Harry van Oss, de Nederlandse troubadour, die, zoals bekend, op Donderdag 19 Mei a.s. voor het eerst in het Roxytheater alhier zal optreden. Op Dinsdag 24 Mei en Donderdag 26 Mei zal van Oss in Sociëteit Asiento een avond verzorgen. Op 28 Mei d.o.v. is Bonaire aan de beurt.

Suffisantdorp vierde enthousiast koninginnedag

Suffisantdorp. — In het dorp was de viering van de verjaardag van H.M. Koningin Juliana prima. De feestviering kenmerkte zich door party's, sport en spel, waaraan jong en oud meededen. De hoofdschotel van de Oranjeviering vormde de party's in de Surinaamse en Curacaose Club, waarbij vrolijk gedanst werd op de tonen van „Luvia Musical" en de vrije consumpties de stemming verhoogden. De jeugd had ook volop de gelegenheid om in dezelfde clubs haar feestvreugde te tonen, op de tonen van vrolijk gramofoonmuziek, kon zij welletjes sjossen. Er waren heerlijke lekkernijen, die door graaggevende handen van commissieleden, die op deze dag stevig in touw geweest zijn, werden verstrekt.

Op de sportvelden hadden de kinderen ook volop plezier met allerlei spelen, velen gingen huiswaarts met waardevolle geschenken, die gewonnen werd met hardlopen, verspringen, zaklopen, enz. De basketball finale om de Juliana beker tussen Lightning en Dragons, werd gewonnen door Lightning met 23-16. Na de wedstrijd, die onder grote belangstelling werd gespeeld, reikte de heer L. Casper voorzitter van de Surinaamse commissie de door de commissie uitgeloofde beker uit, hetgeen hij vergezeld deed gaan van enkele toepasselijke woorden. In de blakende zonneschijn werd in het stadion tussen de Surinam Cricket Club en Asiento een partijtje gecricket. De ontmoeting eindigde in het voordeel van de S.C.C. met 76 runs, voor 9 wickets. Asiento boekte voor all 69 runs. De goed verzorgde lunch en drinks aangeboden door de S.C.C., deden verliezer en winnaar vergeten, dat gecricket werd, trouwens het ging om de gezelligheid.

Op het groene laken in de Surinamers-Club werd in drie partijen gekampt tussen Asiento en de Surinamers Biljart Club om 60, 100 en 150 punten, welke ontmoeting met 2-1 gewonnen werd door Asiento.

In de eerste partij zegevierde Dijkshoff-(Asiento) op O'Niel- (Sur.) met 77 punten uit 36 stoten, O'Niel boekte 50. De tweede partij ging tussen Opschoor (Asiento) en Sweet (Sur), ook deze partij werd gewonnen door Asiento met 100 punten uit 21 stoten, Sweet boekte 39, Opschoor boekte tevens een serie van 23 punten uit de eerste stoot. De derde partij was voor de Surinamers, Chin-A-Lien vs. Van 'T Riet, boekte 150 punten in 43 stoten. Van 'T Riet boekte 43 punten.

Na de ontmoetingen, welken grote belangstelling genoten en waarbij ook flink geschonken werd, reikte de heer Casper, voorzitter van de S.B.C. enkele aardige geschenken uit aan de deelnemers. Hij deed dit gaan met toepasselijke woorden.

Op het voetbalveld vond een ongelijke voetbalwedstrijd plaats tussen Madereinse en de Surinaamse Veteranen Voetbal Vereniging. De Portugezen namen het zekere voor het onzekere en kwamen het veld op met Madereinse-1 inplaats van zoals was afgesproken met een veteranen elftal. De Surinamers namen het gemoedelijk op en lieten de bal maar rollen. Madereinse sleepte door haar overwicht met 3-0 de door de Surinaamse commissie uitgeloofde beker in de wacht. Alles bijeen werd in het dorp het Oranjefeest op gepaste en uitbundige wijze gevierd. De Dorpsstaf, commissieleden en niet minder de feestvierders mogen terug zien op een welgeslaagd en gepaste feestviering.

„Il Capotto" sterke film

Willemstad. — Gisteravond bracht de Filmliga in het Roxytheater de Italiaanse film „Il Cappotto" (De jas), een sterk verfilmd scenario naar de bekende novelle van Gogol. Wij kunnen in deze rolprent ervaren, dat de film er in geslaagd is een meesterwerk uit de litteratuur zodanig op het witte doek te brengen, dat zowel de filmkunst als de letterkunde er eer mee inlegt. Wat de regisseur tot stand heeft gebracht is een zeer mooie film en een alleszins respectabele poging om een literaire vertelling in een aanvaardbare filmvorm te herscheppen. De maker heeft er niet naar gestreefd de plaats van de handeling, een Russische stad dus, zo getrouw mogelijk te suggereren.

Van zijn personages kan men niet zeggen, dat zij Russen zijn. Maar het is ook niet Italië dat men op de film waarneemt noch zijn de spelers Italianen, ook al is de tekst in het Italiaans gesproken (met Nederlandse vertaling) en zouden de gebeurtenissen zich net zo goed hebben kunnen afspelen in Milaan als in welke Europese stad ook.

De film zit zó nauwkeurig in elkaar en is met zo'n grote ernst en vakmanschap gemaakt, dat alle factoren die Gogol hebben bewogen, ook in de film waarneembaar zijn.

Zo zien we dan het griffiertje met zijn kapotte overjas, de risée van zijn superieuren en in al zijn onbeduidendheid en serviliteit nochtans voorbestemd om de ongenaakbare en onbenullige burgemeester aan het einde mores te leren en tot inkeer te brengen. Dat gebeurt op de film op spectaculaire — we zouden willen zeggen macabere — wijze als de koets, waarin het lijk van het griffiertje, de plechtigheid komt verstoren die het bezoek van een minister vergezelt en waar, filmisch gezien, het verhaal net zo goed had kunnen eindigen in een accent, dat dan echter minder aan de bedoelingen van Gogol dan aan het filmisch effect ten goede zou zijn gekomen.

Zulk een slot zou ook minder bevredigend zijn geweest als men in aanmerking neemt, dat het hele verhaal dient om aan het einde een moraal te formuleren, dat de nietsnutten en blaaskaken toch nog als mensen wil zien die voor verbetering vatbaar zijn.

Een boeiende film vol met geluid, beelden, gezichten en gebaren in zo'n grote soepelheid, dat men deze film ervaart als een spontane ongeimproviseerde filmvertelling, die boeit en.... ontroert in weerwil van de geestige scenes, die in „Il capotto" zijn verwerkt.

Deze film kunnen wij van harte aanbevelen en draait hedenavond te 20.30 uur voor de Filmliga in Asiento bioscoop op Rio Canario.

Inspectietocht van Min. President

Willemstad. — Minister-president Jonckheer zal heden een inspectietocht ondernemen langs de zendstations en de kantoren der radio-omroepen.

J. W. Huiskamp hedenochtend vrijgesproken

Willemstad. — Hedenochtend is voor het Gerecht in Eerste Aanleg de behandeling voortgezet van de zaak contra Jan Willem Huiskamp, de vroegere manager van het filiaal van Kusters op Aruba. De rechter, Mr. Povel, heeft direct uitspraak gedaan en achtte geen overtuigend bewijs aanwezig. Hij sprak de beklaagde Huiskamp van verdere rechtsvervolging vrij.

Zoals bekend werkte de heer H. op Aruba. Op 12 Mei van het vorig jaar heeft de heer J. Kusters een kasonderzoek gelast van het filiaal, waarbij bleek, dat er een tekort was van ƒ 136,50. Tevens bleek, dat er verschillende debiteurenposten stonden, terwijl bij onderzoek aan het licht kwam, dat verscheidene debiteuren in het bezit waren van een geldige kwitantie.

Verschillende feiten konden echter worden weerlegd. De schuldbekentenissen, die de heer Huiskamp had getekend, konden terzijde worden geschoven, aangezien aangenomen kan worden, dat toen de heer Huiskamp deze tekende hij geestelijk verstoord was door overspannenheid.

Als getuigen waren aanwezig de heren J. V. Kusters, Anton Th. Blok Willem Bontekoe en Machiel Visman Dr Waszink gaf zijn deskundige visie op de toestand, waarin de heer H. kan hebben verkeerd.

Vier jaar voor messentrekker

Willemstad. — De rechter in het Gerecht in Eerste Aanleg heeft hedenochtend uitspraak gedaan inzake de steekpartij in het Campo Alegre, waarbij een Zweeds zeeman het slachtoffer werd. Het ten laste gelegde werd door de rechter bewezen verklaard en deze veroordeelde de beklaagde P. J. Walroud tot vier jaar gevangenisstraf met aftrek van het voorarrest.

FILMSTUDIEGROEP

Willemstad. — De volgende filmstudiegroep-avond zal worden gehouden op Woensdag 25 Mei as. om half negen in het Cultuurcentrum. Vertoond worden:

Het schot is te boord (Nederlands, 1953) en **Encore** (Engeland, 1951).

Vertoning van „De Vlag" in bioscopen

Willemstad. — Te beginnen hedenavond, tot a.s. Maandag wordt tijdens de filmvoorstellingen in de theaters Roxy en Westend het Nederlandse Journaal van Polygoon Profilti "de Vlag" vertoond. Deze film wordt ter gelegenheid van de tiende viering van de bevrijding van Nederland tijdens alle voorstellingen vertoond.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade en Straatdienst maakten gisteren 13 P.V.'s op en verleenden 7 maal assistentie.

In de Marinierskamp brak gistermiddag brand uit. De spuit van Rio Canario die was uitgerukt kon rustig terugkeren. De "Jannen" hadden het vuur zelf geblust.

Bestuurscollege ziet maquette

Willemstad. — Gistermiddag heeft het Bestuurscollege, bestaande uit de heren C. Sprockel, wnd. Gezaghebber en de Gedeputeerde Morkos, alsmede de Eilandsraadleden Rosario en Broos, de maquette van het Hotel "El Curaçao" in ogenschouw genomen.

Namens de Hotelmij. waren de heer Norman Chumaceiro en Charlie Debrot aanwezig, alsmede de heer Salerno en architect Ben Smit. Laatstgenoemde werkt met de I.H.C. samen aan het hotel. In principe is het plan reeds goedgekeurd. Hedenochtend heeft Ir. de Kiewit van Openbare Werken de maquette gezien. Indien hij zich met het plan kan verenigen kan de officiële goedkeuring spoedig volgen.

Uitslagen examens L. O.

Willemstad. — UITSLAG van het examen voor de akte *Lichamelijke Oefening L.O.*, gehouden op Curaçao op 25, 26, 28 en 29 April 1955.

Geëexamineerd: 21 candidaten
Afgewezen: 1 candidaat
Geslaagd: 20 candidaten, t.w.
de dames C. M. Beaumont, R. M. Capriles, F. Dirksz, H. E. Engelbrecht, T. H. A. C. M. Horvers, D. M. ter Haar, C. A. Janga, G. P. Kanbier, J. E. Kleyn M. M. Lourens, A. L. Salas, A. M. Schoop, A. J. Sprockel, T. Swildens, M. H. de Vries, C. E. Bergonje en de heren R. S. Francisca, F. J. M. Frans, E. Jonis en C. G. Luisa.

Afscheid van de heer E. de Veer in J.P.F.

Willemstad. — Naar wij vernemen zal op Vrijdagavond a.s. in de gastvrije J.P.F. club behalve door de vertegenwoordiger der Surinamers de heer Th. Simoons, ook het woord gevoerd worden door personen van andere organisaties z.a. "Onze Vloot" e.a. Het aanvangsuur is bepaald op half negen en eenieder is welkom.

Flauwe grap

Willemstad. — Gistermorgen werd de politie van uit Buena Vista door een jongen opgebeld. Deze vroeg of de politie zo vlug mogelijk naar Buena Vista wilde komen en een dokter mee wilde brengen daar er iemand vergif had ingenomen. Hij zou zelf langs de hoofdweg gaan staan om zodoende de plaats aan te wijzen. Toen de politie op Buena Vista verscheen waren de jongen noch de man die vergif had ingenomen te bespeuren..

AGENDA

WEST-END:
„Operation Manhunt" 19.00 en 21.00 uur.
ROXY:
„Always a Bride" 19.00 en 21.00 uur
CINELANDIA:
„The Boy from Oklahoma" 19.00 en 21.00 uur.
CARIBE:
„Both sides of the Law' 20.00 uur.
REX
„Monsrue Persusitada" 20.00 uur.
ROYAL:
„Yellow Ballon" 20.00 uur
SUFFISANTTHEATER:
Decision before Dawn" 20.00 uur.

Apotheken.

De nachtdienst wordt waargenomen in Otrabanda door Botica del Pueblo, Bredestraat 82; tel: 3718; in Punda door Botica Nueva, de Ruyterplein tel. 2838.

Wit Gele Kruis.

De nachtdienst wordt waargenomen door Zuster van Achtmaal Nieuwindstraat 22 A, tel. 3773

TOM POES en de A-Prillers

2225. — De volgende dag zat heer Ollie somber bij zijn haard, terwijl Tom Poes hem de krant voorlas. ......

„Misselijke grap bij onthulling van fontein", las Tom Poes. „Vooraanstaand burger gaat zich te buiten aan laffe aardigheden ten koste van autoriteiten. ....

Geen wonder, dat onze jeugd bekend staat als ruw en slecht gemanierd. Het voorbeeld van de heer O.B.B. te R: doet al het goede, vormende werk van onze opvoeders voor jaren teniet. De slechte naam, die wij op dit gebied reeds in het buitenland hebben zal......"

„Schei uit, jonge vriend!" riep heer Ollie met gebroken stem. „Ik kan dit niet verdragen. Zo wordt de goede naam van een Bommel door het slijk gehaald en besmeurd. Ik ben blij, dat mijn goede vader dit niet behoeft mee te maken. Och, als ik die Prillerikker te pakken had gekregen! Dan had er wat gezwaaid, als je begrijpt, wat ik bedoel........" ....

Op dat moment betrad de trouwe bediende Joost, na een bescheiden klopje de kamer. ....

„Excuseer, heer Olivier", sprak hij. „Hier is een eh......... iemand om U te spreken Ene Rikkers, als ik het goed verstaan heb."

Terwijl hij zo praatte, werd de haak van een wandelstok vanuit de gang snel en geluidloos langs zijn enkel geschoven en plotseling teruggetrokken. ... ...

De brave knecht verloor het evenwicht en stortte in het vertrek. Nu verscheen de heer Rik Prillerikker in de deuropening. Vlug en handig sprong hij haasje over op de brede rug van Joost en nipte lacherig de kamer in. ... .

„Ohoho' riep hij uitgelaten: Dat lukte prachtig. Hoho, wat een sukkel!" Gezellig trouwens, dat ik U thuis tref. Ik kom U halen".

5 Mei 1945 - Nederland tien jaar bevrijd - 5 Mei 1955

Het gezicht van de bezetter. Op 10 Mei 1940 vielen de Duitse legers Nederland binnen en op 14 Mei waren de Nederlandse strijdkrachten binnen de landsgrenzen gedwongen voor de overmachtige vijand te capituleren. Duitse eenheden bezetten het Binnenhof in Den Haag.

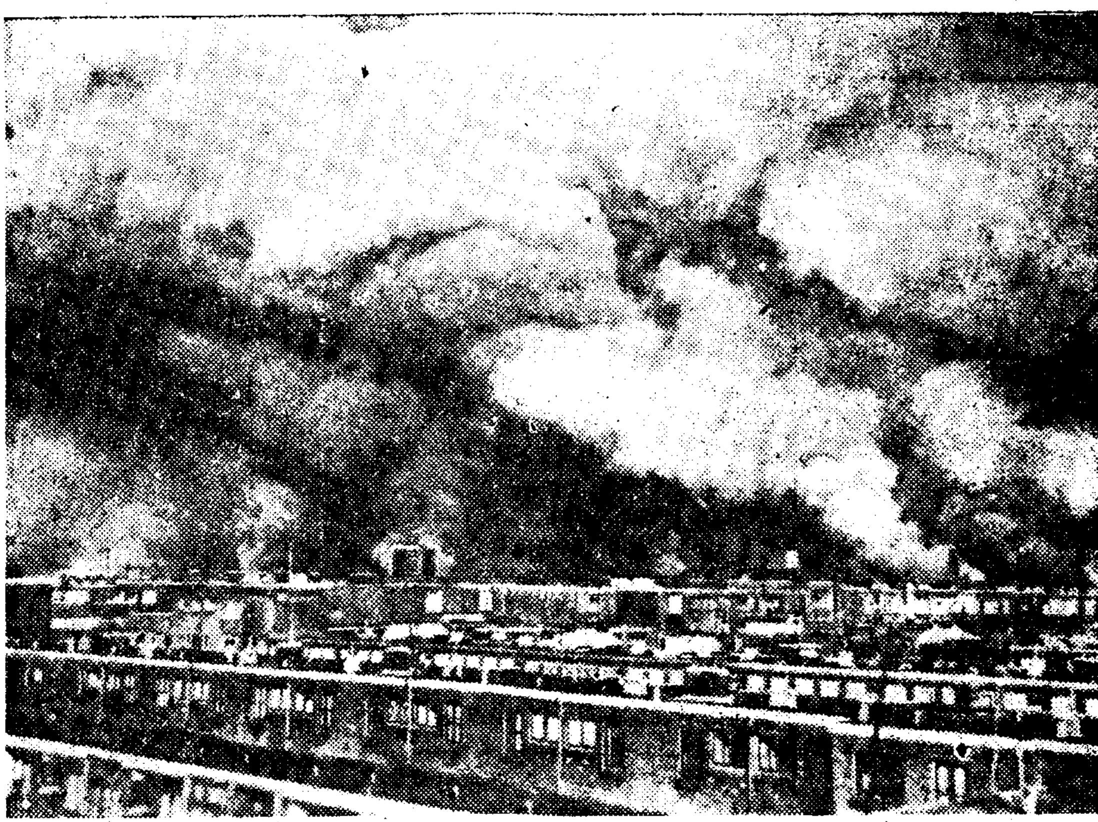
De hongerwinter. De winter van 1944 op 1945 was voor de bewoners van de grote steden in Nederland ten Noorden van de grote rivieren de ergste van de hele bezettingstijd. Alom werd honger geleden; brandstoffen waren niet meer te krijgen. Kinderen verzamelen de met teer bestreken houtblokjes, die op vele punten tussen de rails van de (niet meer rijdende) trams zijn aangebracht, om de kookkachel thuis althans enkele uren brandende te kunnen houden.

Bevrijdingsvreugde in Amsterdam. Onbeschrijfelijk was in de eerste dagen van Mei de vreugde van de Nederlanders in de grote steden in het Westen, toen ook daar de geallieerde legers, waar men zo lang op had gewacht, verschenen. Een tafereeltje tijdens de intocht van Canadese troepen op de Dam in Amsterdam.

De wederopbouw begint. Ontzaglijk waren de verwoestingen, die vijf jaar bezetting in Nederland hadden veroorzaakt. Onversaagd begon het Nederlandse volk echter aan de moeizame wederopbouw. Een beeld van de glasinzamelingsactie ten behoeve van de het meest door het oorlogsgeweld getroffen gebieden.

Brandend Rotterdam. Ontsteltenis en verontwaardiging in Nederland en vèr daarbuiten wekte het — militair onnodige — bombardement van Rotterdam door Duitse vliegtuigen gedurende de laatste uren vóór de officiële capitulatie. Op kilometers afstand verduisterden de rookwolken van de brandende havenstad de hemel.

Vluchtelingenleed. Bij hun opmars in de Zuidelijke provincies ontmoetten de geallieerde bevrijdingslegers op vele plaatsen vluchtelingen, die op bevel van de Duitsers hun woonplaatsen in de frontlinie hadden moeten verlaten. Vluchtelingen uit Kerkrade in Limburg op een boerenkar.

Veelzeggende opschriften. Na de bevrijding keerden ook de tienduizenden Nederlandse arbeiders, die door de bezetter gedwongen te werk waren gesteld in Duitsland, naar hun haardsteden terug. Een wagon, waarmee Nederlandse arbeiders de tocht naar huis hadden gemaakt.

Uit het puin rijzen nieuwe steden en dorpen. Boven: een beeld van de puinhopen van Rotterdam, kort na het bombardement. Rechts: de wederopbouw in de Maasstad in volle gang.

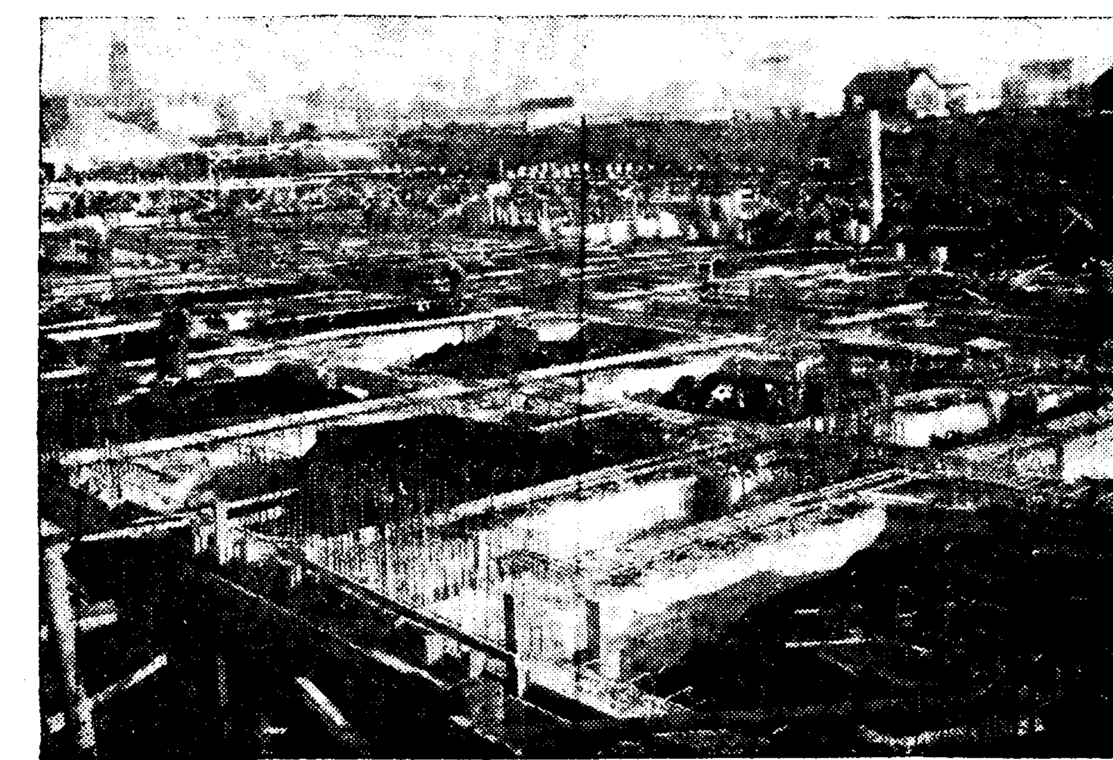
Beeld uit de bezettingstijd. Een lange rij vrouwen vormt een queue voor een winkel in de Kalverstraat in Amsterdam, waar die dag enkele tientallen paren kousen verkocht zullen worden. Al spoedig na de komst van de bezetter werden textiel en levensmiddelen uiterst schaars in Nederland tengevolge van de enorme zendingen, die de Duitsers naar hun eigen land stuurden.

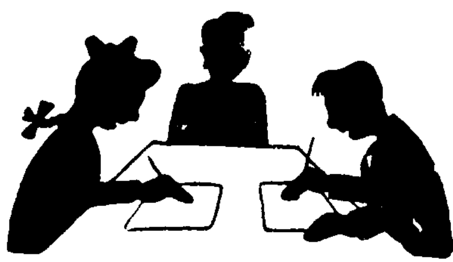

De bevrijders komen! De eerste grote stad in Nederland, die de geallieerde legers feestelijk kon begroeten, was Eindhoven, dat reeds vroeg in de herfst van 1944 werd bevrijd. Noord-Nederland zou op dat ogenblik nog geruime tijd moeten wachten, alvorens het de Nederlandse driekleur uit kon steken.

De rijksgebieden overzee leven mee. Aan de grote jeugddemonstratie, die ter gelegenheid van de Bevrijding op 11 Mei 1945 in Amsterdam werd gehouden, namen ook dames uit de rijksgebieden overzee in haar kleurige nationale dracht deel.

AMIGOE VAN DE JEUGD

Een vreselijke geschiedenis

Nelis Bol was kleermaker in een klein dorp. Bijna elke morgen ging hij met persplank en strijkijzer gewapend naar de een of andere boer (wat ik vertel, is al drie kwart eeuw geleden gebeurd), werkte daar de hele dag en keerde des avonds met zijn loon in de zak naar huis terug.

Op een avond was Nelis weer op weg naar huis. Hij had op de boerderij, waar hij die dag gewerkt had, na 't avondeten nog een paar uurtjes gezellig zitten praten en daardoor was 't later geworden dan gewoonlijk. De weg was lang en eenzaam. Nelis voelde zich niet erg op zijn gemak. De laatste dagen waren bij enige boeren 's nachts aardappelen uit de kuilen gestolen, en dacht Nelis, wie tot 't ene in staat is, is 't ook tot 't andere.

Terwijl hij zo voortstapte, kwam hij bij een schuurtje, dat opzij van de weg stond en daar jaren geleden, toen hier een groot bos moest worden omgehakt, voor de houthakkers was gezet. Opeens bemerkte hij bij 't licht van de maan enige mensen, die dwars over het veld in de richting van de weg naderden. Haastig verborg hij zich achter een struik en zag nu, dat ze het schuurtje binnengingen. En een weinig later zag hij licht, dat door de spleten tussen de planken naar buiten scheen.

Voorzichtig ging hij naar 't schuurtje, dat met de achterkant naar de weg stond en keek door een van de reten naar binnen. Bij het licht van een lantaren, die aan een spijker tegen de wand hing, zag hij nu vier mannen, die, met de rug naar hem gekeerd, op een bank zaten en rustig hun pijpje rookten.

„Dat is tegengevallen," hoorde hij een van hen zeggen. „Ik had zeker verwacht, dat we hem te pakken zouden krijgen."

„Ik ook," zei 'n ander. „Maar er aan geloven moet hij toch, als 't vandaag niet is, dan morgen."

„Ja, krijgen zullen we hem," zei een derde, "Al zou ik er nog veertien dagen op moeten wachten, sterven zal hij."

„We zullen nu maar naar huis gaan," meende de vierde. „Morgenavond om zeven uur komen we weer hier en trekken we er opnieuw op uit."

Nelis Bol voelde, dat zijn haren overeind rezen; 't angstzweet brak hem uit. Wat hij daar gehoord had, was dan ook verschrikkelijk! Enige ogenblikken had hij nodig om zich wat te herstellen. Zachtjes ging hij daarna weg, tot hij een eind van het schuurtje was, zette het toen op een lopen.

Geheel buiten adem kwam hij binnen en 't duurde een hele tijd, eer hij zijn vrouw kon vertellen, wat hij gezien en gehoord had. De goede vrouw vond het vreselijk en meende, dat haar man verplicht was, zo spoedig mogelijk bij de burgemeester aangifte te doen.

Ja, dat was Nelis met haar eens en de volgende morgen begaf hij zich dan ook naar de burgervader. Toevallig was daar juist de veldwachter. Nelis vertelde uitvoerig, wat hem de vorige nacht overkomen was. Toen de burgemeester en de veldwachter alles gehoord hadden, was de zaak hun duidelijk. De vier booswichten wilden iemand vermoorden, maar gelukkig was dit snode plan ontdekt en nu kwam 't er slechts op aan, hen in te rekenen, voor ze het konden uitvoeren. Hoe dat aan te leggen, moest nu worden overlegd.

Wel een uur lang werd het plan besproken en tenslotte werd besloten, dat zij zich, als het donker was, in de nabijheid van het schuurtje verdekt zouden opstellen, wachten tot de moordenaars er binnen waren en hen dan overvallen en gevangen nemen. Voor alle zekerheid zou de burgemeester zijn twee knechts meenemen. Niet, dat hij bang was, maar men had met lui te doen, die tot alles in staat waren. Ook Nelis zou meegaan, daar hij de man was, die de politie op het spoor van de misdadigers had gebracht en dus een gewichtige getuige was. Verder werd besloten, niemand iets over 't gebeurde te vertellen. De verrassing en de eer zouden dan later des te groter zijn.

Toen 't goed en wel avond geworden was, gingen de vijf dapperen op weg. De veldwachter had voor deze gelegenheid zijn uniform aangetrokken en zijn sabel omgegespt en was evenals de burgemeester gewapend met een oud pistool, dat al jaren geen dienst meer had gedaan. De beide knechts, twee jonge, sterke kerels, die pleizier in zo'n avontuur hadden, waren van stevige knuppels voorzien, terwijl Nelis een ijzeren staaf meegenomen had. Zo kwam men bij het schuurtje. Niet ver vandaar stond dicht struikgewas en hier stelde de burgemeester zijn mannen op.

Ruim een uur ging voorbij, zonder dat er iets gebeurde. Eindelijk, daar kwamen twee mannen en gingen 't schuurtje in. Even later scheen het licht naar buiten. Enige minuten wachten ...... daar verscheen de derde en vlak daarna de vierde. De bende was bijeen......

„We hebben ze," zei de burgemeester. „Nu er heen! Ik ga 't eerst naar binnen en dan komen jullie. Maar zachtjes, dat ze ons niet horen."

Zonder enig gedruis te maken slopen ze naar het schuurtje. De burgemeester keek door een spleet naar binnen. Daar zaten ze, de vier moordenaars......

„Als we vannacht een beetje geluk hebben, zal zijn laatste uur nu gauw geslagen zijn," hoorde hij een van hen zeggen.

„'t Is te hopen," zei een andere. „En daarom moeten we nu maar opstappen."

De burgemeester zag dat de mannen opstonden. Nu was 't tijd! Eensklaps trad hij met het pistool in de hand het schuurtje binnen. „In naam der wet neem ik je gevangen!" riep hij. „Verzet je niet, want ik heb hulp."

Tegelijk verschenen de vier anderen bij de ingang.

Een ogenblik was het doodstil in 't schuurtje. Maar toen riep een van de misdadigers: „Kijk, dat is de burgemeester!"

„En de veldwachter en Toon en Wim!" zei de ander.

„En daar heb je Nelis Bol ook!"

„Wat zullen we nou hebben?" zei de veldwachter. Hij liet het licht van de lantaren op de gezichten van de gevangenen vallen en nu herkende men hen als vier boerenarbeiders, brave eenvoudige mensen......

„Wat doen jullie hier?" vroeg de burgemeester.

Ze vertelden nu, dat ze uitgetrokken waren om een vos, die al een menigte kippen gedood had, onschadelijk te maken, dat ze de vorige nacht vergeefs uit waren geweest en in dit schuurtje bij elkaar kwamen.

De burgemeester begreep, dat hij zich vergist had.

't Was voor hem een vervelend geval. Wat zouden de mensen hem uitlachen, als ze hoorden, hoe hij zich had laten beetnemen! Wat nu te doen? Daar kreeg hij een inval.

Hij haalde zijn portemonnaie voor de dag en zei: „Hoor eens, jullie hebben allen wel wat verdiend. Hier hebben jullie alle vier (dat waren de arbeiders) een gulden. Met de anderen zal ik 't later wel goedmaken. Maar nu moet jullie me beloven, er tegen niemand wat van te vertellen."

Dat beloofden ze allemaal en daarna keerden de burgemeester, zijn knechts, de veldwachter en de kleermaker naar huis terug, terwijl de arbeiders het veld in gingen om de vos te zoeken. En daar ze hem vonden en zijn pels nog aardig wat opbracht hadden ze die avond een dubbel voordeel.

En bleef de geschiedenis ook geheim? vraagt ge misschien.

Och, het ging er mee, zoals het dikwijls gaat met zaken, die geheim moest blijven, maar aan te veel personen bekend zijn. En zo wist de volgende dag het hele dorp, welke verschrikkelijke dingen zich in het schuurtje hadden afgespeeld.

ONZE WONDERE WERELD

VLIEGENDE KATTEN

IN DE REGEL VLIEGEN UILEN EERST NA ZONSONDERGANG UIT. ALS HET STIKDONKER IS, KUNNEN ZE OOK NIETS ZIEN

KERK- OF SLUIERUILEN ZIJN DE MEEST LICHTSCHUWE UILEN. ZIJ ZIJN ORANJE EN ZILVERGRIJS. ZE ETEN UITSLUITEND KLEINE ZOOGDIEREN

HET BOSUILTJE IS VERBREID OVER HET HELE LAND, MAAR HET IS VRIJ ZELDZAAM GEWORDEN

HET DWERGUILTJE IS NIET GROTER DAN EEN FLINKE SPREEUW. MAAR LEEFT HOOFDZAKELIJK VAN KLEINE VOGELS

DE RANSUIL HEEFT TWEE MOOIE VEERPLUIMEN OP Z'N KOP. MEN NOEMT HEM OOK HOORNUIL.

OORUILEN OF OEHOES ZIJN GRIMMIGE ROVERS, WAARVOOR GEEN DIER VEILIG IS.

DE VLIJMSCHERPE KLAUW VAN EEN UIL. HET INSTRUMENT, WAARMEE HIJ ZIJN PROOI GRIJPT

SNEEUWUILEN KOMEN IN HET HOGE NOORDEN VOOR. MEN NOEMT ZE OOK HAZENVANGERS.

Brief van Tante Corry

Al weer heel wat nieuwe neefjes en nichtjes hebben zich voor de „Amigoe"-kinderkrant aangemeld. Het zijn: Henry Martinez, Willie Hut, Ruben Pieters, Louise d'Arnault, Mayra Carolina Pocornië, Edith de Jongh, Carla Becker en Margaritha Kleinmoedig.

En er zijn een stapel brieven gekomen. Zoveel, dat Tante Corry moeite heeft ze allemaal apart te beantwoorden. Maar we zullen toch even de neefjes en nichtjes noemen, van wie Tante Corry Allemaal een brief heeft ontvangen. Het zijn Donald Davelaar (uit Bonaire), Nilo Kleinmoedig (Curaçao), Carla Becker (Aruba). Claudina Becker (Aruba) (wat kunnen die Becker-tjes toch mooi tekenen), Edith de Jongh (stuur de foto maar, kind, we zullen wel zien!), Mayra Pocornië (Curacao), kinderen, Vonsee (Cur.), A. Verstappen (Curaçao), Anna Catharina Elenburg (Curaçao — wat een mooi getypte brief, zeg!), Alvera Pieters (Curaçao), Ivy Richardson (Curaçao), Trudeke Stam (Aruba — goed op het verkeer letten, Trudeke!), Henry Martinez (Curaçao), Diane de Jong (Curacao, — Fijn, dat je naar Holland mag!) Enny Wever (Aruba), Huub Moeniralm (Curaçao), Wilda Curiel, Eric Beeldsnijder, Louise d'Arnault, E. A. H. Fontilus (Curaçao, — Wat een deftige naam met al die voorletters!).

Hè, hè, wat een hoop brieven. Tante Corry heeft er van genoten!

En nu willen jullie natuurlijk weten, wie er allemaal 100 punten hebben gehaald deze keer. Schrik niet, er zijn zeven gelukkigen! Hier komen ze: Merle van Eijma, Ingrid Haseth, Anna C. Elenburg, Eldrid Fontilus, Eric de Haas, Albert Davelaar en Theo Vonsee.

Ivy Richardson won de loting onder de goede inzenders. Proficiat, jullie gelukkigen!

Van Henri Wehl en Yvonne Chin Sue kwam een bedankje binnen voor het mooie boek, dat zij een vorige keer gewonnen hadden.

En nu maar weer opnieuw je best gedaan op de puzzle, die je in deze „Amigoe"-kinderkrant vindt. Denk er om: oplossingen moeten opgestuurd worden vóór Zaterdag 14 Mei as.

Waar blijven de leuke foto's, die Tante Corry van jullie zou krijgen om ze in de krant te zetten?

Tot slot nog even de oplossing van de vorige puzzle. Deze luidt: De dans ontspringen.

Dag allemaal.

Hartelijke groeten van
Tante Corry
„Amigoe di Curaçao"

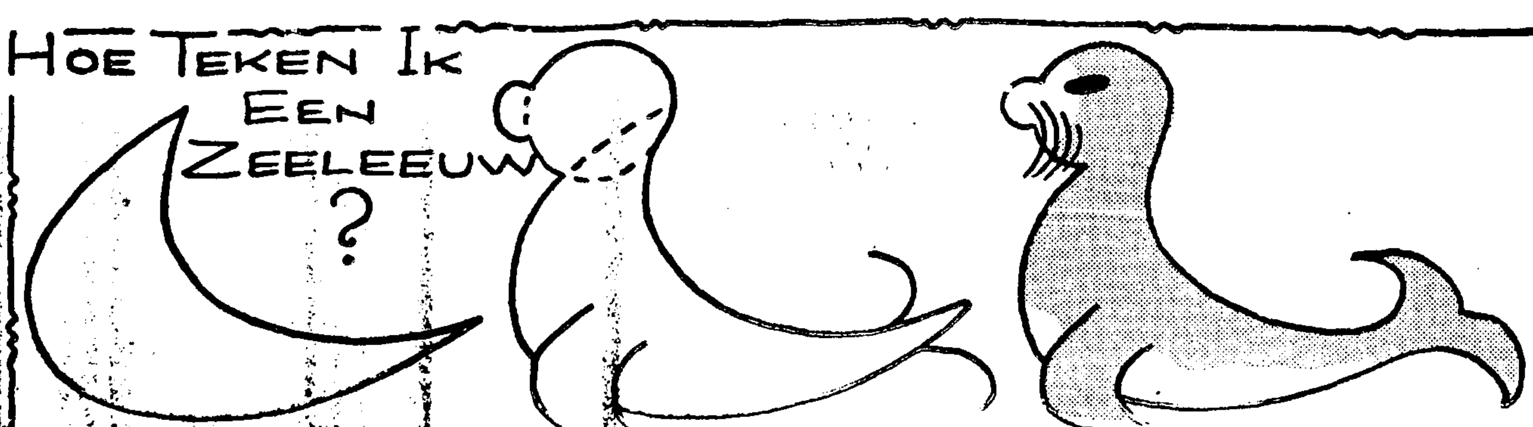
1	2	3	4
2			
3			
4			

TOVERVIERKANT

In dit vierkant moeten jullie van links naar rechts en van boven naar beneden hetzelfde woord invullen. Als je dus op de eerste regel een woord van rechts naar links hebt ingevuld, kun je het meteen in de eerste rij hokjes van boven naar beneden schrijven. En op de tweede rij van links naar rechts komt dus weer hetzelfde woord als op de tweede rij van boven naar beneden, enzovoort.

De in te vullen woorden hebben de volgende betekenis:

1. Niet los.
2. Een vervoermiddel.
3. De woning van een dier.
4. Iemand, die verhaalt wat een ander in een vreemde taal zegt.

Ivy Richardson	1	BOEK
Theo Vonsee	1	BOEK
Albert Davelaar	1	BOEK
Eric de Haas	1	BOEK
Eldrid Fontilus	1	BOEK
Anna C. Elenburg	1	BOEK
Ingrid Haseth	1	BOEK
Merle van Eijma	1	BOEK
Elly Day	90	punten
Aurelio Martis	75	"
Marléne Berénos	80	"
Gerlinda Grep	50	"
Huub Moeniralm	65	"
Philomena Martina	55	"
Frans Algra	45	"
R. Servage	75	"
M. v. Langeveldt	70	"
Elio Borgschot	40	"
Oscar Day	30	"
Marilú Capriles	35	"
Raymond de Windt	30	"
Silvia Maduro	30	"
Edmund Perry	65	"
Faustina Frank	30	"
Stanley Davelaar	30	"
Paulientje Vissers	70	"
Hubert Salas	30	"
R. Devid	30	"
Hannibal Sprock	30	"
G. de los Santos	35	"
Oscar Ugueto	45	"
Ilse Dovale	75	"
Frank v. Dongen	45	"
Lilian Chocolaad	15	"
Rotilio Rijsenburg	25	"
Gerrit Albertina	15	"
Elvia Emerentiana	15	"
H. Rijzenburg	15	"
Maria Römer	15	"
Geisla Truideman	15	"
Joice Henriquez	15	"
Erro Villareal	15	"
Hertha v. Sprang	85	"
Gladys Day	15	"
Jan van Sprang	95	"
A. Natzijl	15	"
Isidra Borgschot	10	"
Verginia Vonsee	80	"
Vilma Rijna	80	"
Mevris Pijpers	10	"
Carla Floridas	90	"
Paul van Dongen	30	"
Mildred King	90	"
Joyce Perry	40	"
Ivy Ignacio	50	"
Emerita Gerard	30	"
Raquel Ramos	40	"

Carlos Kranwinkel	50	"
Gilbert Reijes	10	"
Iris Dovale	80	"
Aida Dongen	70	"
Lino Virginia	40	"
Kiki Bernardus	20	"
Franklin Sanches	95	"
Frits Hasham	15	"
Franciën Mulder	15	"
Claudina Becker	45	"
Henry v. Meeteren	20	"
A. Verstappen	95	"
B. Snik	55	"
Ingrid Hosé	30	"
R. Vijzelman	30	"
Ilka Curiel	70	"
Lucille Curiel	70	"
Wilma Espacia	10	"
Consuelo Tromp	30	"
Cleon Gout	40	"
Grace Jonkhout	50	"
Petra de Cuba	20	"
G. Curiel (v. Swietenstr.)	90	"
Wilda Curiël	70	"
Mercedes Kampe	20	"
Mirtha Casseres	30	"
Edeltrud Juda	30	"
Enny Wever	80	"
Ivan W. Ramos	10	"
Oswin Casseres	10	"
Rudolf Jansen	10	"
Oswin Casseres	20	"
Richard L. Penha	20	"
Wanda de Freitas	40	"
Robert Sanches	20	"
Judith Alberto	10	"
Oscar Ugueto	30	"
Delia Arron	10	"
Jesse Maduro	20	"
Trudeke Stam	30	"
Adelgonda Juda	10	"
Gerda Ho	80	"
Orsine Kamperveen	10	"
Jettie Jans	40	"
Rosemary Sprockel	50	"
Peter Sprockel	80	"
Irene Haseth	50	"
Francine Moron	60	"
Veronica van Heyningen	10	"
Vivienne Pietersz	40	"
Gladys Rodriguez	20	"
Diane de Jong	40	"
Erick v.d. Berg	10	"
Evelyn Roosberg	10	"
Hella Chundro	70	"
N. Jacobus	30	"
Rudy Vonsee	70	"

Renate Benschop	30	"
Shirley Cratz	40	"
Harold Noorden	30	"
Mildred Campagnard	30	"
Ronald Malmberg	10	"
Vera Caster	40	"
Henry de Cuba	30	"
Maria Louisa Becker	20	"
Donald Davelaar	30	"
Juan Lauff	30	"
Jenny Fraai	40	"
Sigrid Sprock	50	"
Marian Gijsbertha	30	"
Iwan Vonsee	50	"
Percy Ho	20	"
Ingrid Pluim	40	"
Denise Ho	20	"
Ronald Pluim	40	"
Nilo Kleinmoedig	30	"
Rodion van Eijma	20	"
Georgetina Pluim	30	"
Eric Dovale	10	"
Ivy Dovale	10	"
Anitra Palm	40	"
Cordula Veeris	50	"
George Curiel	30	"
Jossy Wever	20	"
Daniel Wever	20	"
Ruben Wever	20	"
Roy de Vries	20	"
Richard Knel	20	"
Marlene Deira	70	"
Lucia Vonsee	30	"
Hilliante Vonsee	30	"
Yvonne Valk	20	"
Alicia Pieters	30	"
Eric Beeldsnijder	30	"
Florence Beelsnijder	30	"
Mauritza Fontilus	20	"
Edward Young	20	"
Gerda Smeets	20	"
Shelley Curiel	20	"
Joseline Palm	20	"
Kenneth Beeldsnijder	10	"
Mavis Wehl	20	"
Wim Smeets	10	"
Gerda Sprock	10	"
Henry Martinez	10	"
Mathilde Laurens	10	"
Ruben Pieters	10	"
Louise Sanchez	10	"
Louise d'Arnault	10	"
Ivonne Chin Sue	10	"
Mayra Pocornië	10	"
Edith de Jongh	10	"
Margaritha Kleinmoedig	10	"
Joan Edwards	10	"
Carla Becker	10	"

Arubaanse artisten hadden in Caracas wederom veel succes

Oranjestad. — Maandagmorgen waren Rhoda Frigerio en haar man reeds teruggekomen van Caracas. Met hen keerde ook terug de heer Cheme Coronel. Gistermorgen ontmoetten wij Tally Lopez, die voor een medisch onderzoek was achtergebleven, met Totty Arends op Dakota. Alle waren opgetogen over hun verblijf in de Venezolaanse hoofdstad.

Daar de brief, welke hun aankomst te Caracas meldde, niet was aangekomen, is het programma gewijzigd moeten worden, zodat slechts voor de televisie werd opgetreden. Daarbij kwam nog, dat Zondag 1 Mei „Dia de los Obreros" was, zodat slechts de Zaterdag tot hun beschikking was. Zij werden uitgenodigd op een party, welke gegeven werd ter ere van een Argentijnse medicus en hun optreden daar vond grote bijval. Zij bezochten nog diverse officiële en officieuze parties en overal oogsten de Arubanen veel succes.

De tango nummers van Tally vielen uiteraard zeer in de smaak, doch ook de duetten van Rhoda en hem, begeleid door Coronel en Arends waren successnummers.

Hoezeer de zang van Tally Lopez gewaardeerd werd, moge blijken uit het volgende:

De impressario, die de familie Steenhuizen op hun vorige tournooi hadden ontmoet, was van plan een Argentijnse tangozanger naar Caracas te laten komen. Nadat hij echter Tally had horen zingen besloot hij zijn plan t.a.v. de Argentijn op te geven. Zodra de tijd daarvoor rijp is, zal hij aarne eventueel onderhandelingen met Tally willen voeren. Als zanger van populaire liederen zal Lopez vermoedelijk veel succes kunnen hebben.

Voor de heer Lopez was er echter een handicap, waarvoor hij zich heeft gewend tot een specialist in Caracas. Hij zal zich nl. zo spoedig mogelijk voor een neus-behandeling weer in Caracas moeten melden, waarmede enige tijd gemoeid zal zijn.

Tijdens het verblijf van de Arubanen heeft zich een aardig voorval voorgedaan. Zoals het wel meer gebeurt, krijgt men wat later op de avond honger en hieraan ontkwamen ook deze bezoekers niet. Er werd gezocht naar een eetgelegenheid en zij kwamen terecht in een goed uitziend, doch gastenloos café-restaurant, waar een Italiaan, indien er wèl gasten zijn, van tafel tot tafel gaat met zijn accordeon.

Daar zij op dat moment de enige bezoekers waren, stortte zich de ingehouden muzikale energie van de Italiaan op hen uit. Eerst werd het een babbeltje, doch later werd het zingen. Het gevolg was, dat het aanvankelijk ontvolkte restaurant in minder dan geen tijd eivol was. Er schenen goede zaken gemaakt te zijn, want toen de Arubaanse artisten de rekening voor het eten wilden betalen, wilde de eigenaar van geen geld weten.

Mishandeling van dienstdoende ambtenaar

Oranjestad. — Maandagmorgen zag de op dienstzijnde Douane ambtenaar L. de R. dat enige knapen zich schuldig maakten aan diefstal van goederen, welke van de aan de kleine steiger gemeerde schoeners gelost werden. Toen hij een der knapen daarover aansprak, gaf deze de ambtenaar een klap in het gezicht en nam de benen. Tot op heden is de knaap voortvluchtig, doch indien het mocht gelukken hem te arresteren, dan zal hij zich voor de rechter hebben te verantwoorden wegens mishandeling van een ambtenaar in functie.

CURACAO

Triduum ter ere van O.L.V. van Coromoto

W'stad. — De Broederschap van O.L. Vrouw van Coromoto zond ons een uitnodiging toe, welke gericht is aan allen die hun godsvrucht voor de H. Maagd willen tonen, en die oproept tot bijwonen van een Triduum ter ere van O.L. Vrouw van Coromoto, dat gehouden zal worden in de Parochiekerk van Wishi van Donderdag a.s. 5 Mei tot Zondag 8 Bei.

Bij de opening welke Donderdagavond 7 uur plaats heeft, zal gespreekt worden door de **Zeer Eerw. Heer Dr A. Römer.**

Vrijdag en Zaterdag is er om kwart over zes 's morgens een gezongen H. Mis met algemene H. Communie voor de leden.

Op beide dagen is er 's avonds 7 uur Lof, Vrijdag met predikatie van de **Zeer Eerw. P. P. van der Maas**

Op de sluitingsdag (Zondag) is er om 9 uur een Plechtige Hoogmis met algemene H. Communie.

Om 6 uur n.m. heeft de plechtige sluiting plaats met processie en een collecte voor een nieuwe troon van O.L. Vrouw van Coromoto. Bij deze gelegenheid zal de Zeer Eerw. **P. L. Th. Willers** de feestpredicatie houden.

De Broederschap rekent op de opkomst van vele godsvruchtigen.

Ongeval op de Steiger

Oranjestad. — Gistermorgen sprong een der opvarenden van de „Willemstad" op een in beweging zijnde trolly, welke bezig was met het wegbrengen van lading. Hij kwam daarbij zo ongelukkig op zijn achterhoofd te vallen, dat hij lange tijd het bewustzijn verloor. Hij werd aan boord gebracht en zal daar verder behandeld worden.

Stem van Koningin via Voz di Aruba

Oranjestad. — Voor zover wij weten, was het hedenmorgen voor de eerste maal, dat de stem van H.M. de Koningin heeft geklonken door een Arubaanse radio-omroep. Het was om 7 uur hedenmorgen, dat de rede van de Koningin tot de jeugd van Nederland in verband met de Dodenherdenking, door de radio heeft weerklonken. Hedenmiddag om half één zou deze uitzending herhaald worden.

Gezagvoerder W. v.d. Burgt geeft grandioze afscheidsparty

Oranjestad. — Een afscheid is als regel minder prettig, doch meestal beperkt zich dat pijnlijke moment tot enkele minuten. Vóór dat ene moment echter is het feest. Een waardig Gezagvoerder geeft een waardig feest en bij een waardige maatschappij kan men niet anders verwachten dan een waardige verzorging. Het feest, dat Gezagvoerder Van der Burgt gaf ter gelegenheid van zijn laatste reis in dienst van de K.N.S.M., heeft wel ieders verwachting verre overtroffen.

Velen onzer hebben wel eens kortere of langere reizen gemaakt met een van de keurig ingerichte schepen van de K.N.S.M. en daar misschien ook wel eens het een of ander feestje medegemaakt. De altijd uitstekende maaltijden worden dan nog eens extra verzorgd om ze een feesttintje te geven. Het afscheidsfeest van gisteravond op de „Willemstad" stelde daarbij alles in de schaduw. Het bleek, dat de K.N.S.M.-koks tevens kunstenaars zijn. Enorme grote schotels waren stuk voor stuk grote kunststukken. Van gewone aardappelen waren bouquetten rozen gemaakt, van citroenen werden het biggetjes, hele dorpen met verlichte molens tussen zeebanquet, ijsbergen lagen tussen enorme grote vissen, gesneden vleessoorten, slaatjes en wat er maar te bedenken viel.

De Chef-Kok (met Hoofdletter) K. W. M. Lenting en zijn mede-artist N. Mooy verdienen hiervoor een meer dan extra pluim. Naar wij vernamen zijn er op alle KNSM-passagiersschepen een of meer van dergelijke koks aanwezig.

De bediening?

Er was een keurkorps van 24 man, dat alle wensen van de ongeveer 300 gasten voorkwam. Het ontbrak aan niets. De schotels waren zulke kunststukken, dat niemand wilde beginnen met toe te happen, doch eenmaal begonnen, kon men er bijna niet meer mee ophouden. De staf van personeel werkte als één man. Zelfs de kapper werkte achter de coulissen mede. De heer en mevrouw H. van der Linden, die zich tussen de gasten hadden begeven en de officieren spoorden de gasten aan tot eten en drinken. Het prachtig verlichte en versierde schip was een El Dorado geworden voor de meest verfijnde gastronoom.

Onder de gasten bevond zich o.a. de heer Gezaghebber, Gedeputeerden, de Commandant van de Marinierskazerne, leden van de Lagodirectie, hoofd- en andere ambtenaren, leden van het Corps Consulair en vertegenwoordigers uit alle kringen onzer samenleving. De gasten hadden voldoende ruimte, want niet alleen de salon was voor de ontvangst ingericht, ook de beide promenade-dekken en ... deel van het benedendek, waar, dank zij wederom de goede zorgen van de heer Kemmink, voldoende stoelen waren neergezet.

Kapitein Van der Burgt is sedert 12 Februari gezagvoerder van de „Willemstad" en als zodanig is dit zijn laatste reis, daar hij de dienst met pensioen gaat verlaten. Toch zullen velen contact met hem blijven behouden, daar hij (zoals reeds eerder gemeld) plaatsvervangend lid van de Raad van Scheepvaart is. Hij werd geboren te IJmuiden op 12 April 1895 en is 44 jaar in dienst van de KNSM geweest. Wij wensen hem gaarne van harte een lange en gelukkige pensioenperiode toe.

Waar eens cellen stonden, is thans het kantoor van de Vreemdelingendienst gevestigd. De ingang van dit kantoor is naast Trocadero en er zijn 2 balies, een voor de scheepvaart en een voor het publiek. De heer Theo van Dijk is chef van dit kantoor, doch was op het moment dat deze foto genomen werd met vacantie. Zijn plaatsvervanger is de heer W. van Dijk, welke hier bij een van de lessenaars staat. Bij de Vreemdelingendienst werken 2 van Dijks, 2 de Boers en 2 van Rijns.

Eenacter-prijsvraag van „De Gids"

In de zomer van 1955 verschijnt een speciale aflevering van "DE GIDS", die geheel gewijd zal zijn aan het toneel in binnen en buitenland. Aan dit nummer verbindt de redactie een eenacterprijsvraag. Gevraagd wordt. Een oorspronkelijke Nederlandse eenacter met een speelduur van een half uur. De inzendingen zullen beoordeeld worden door een jury bestaande uit: Elise Hoomans, Ed. Hoornik, Emmy van Lokhorst, Johan de Meester en Bert Voeten.

De beste inzending wordt bekroond met de Gids-prijs, groot Fl. 500.— NCrt. en gepubliceerd in het toneelnummer, waarvoor het gebruikelijke honorarium zal worden uitgekeerd. Zij die aan deze prijsvraag wensen mee te doen, dienen hun werk voor 1 Juli 1955 in drievoud en uitsluitend onder motto, in te zenden aan Bert Voeten, Oosterpark 82, Amsterdam-C. Inzendingen die na deze datum binnenkomen, zijn van mededinging uitgesloten. Beroep op de beslissing van de jury is niet mogelijk.

Agenda

DE VEER THEATER:
„Three Sailors and a Girl"

RIALTO:
„Thy Neighbour's Wife"

CINELANDIA:
„Thunder over the Plains"

PRINCIPAL:
„Brave Warrior"

AURORA:
„Aventura de Juan Lucas"

SAVANETA:
„On the Island with You"

APOTHEKEN:
Oranjestad; Botica Oduber
San. Nicolaas: Apotheek San Lucas

WIT-GELE KRUIS
Zr. G. Hanewinkel
Oldenbarneveldstraat 4 tel. 1471

VROEDVROUW
Zr. M. v.d. Markt
Rondeweg 4 tel. 1557.

„Souvenir"

Willemstad. — Er zijn verschillende manieren om aan de kost te komen met het bedrijven van commerciële journalistiek. Men kan er zijn dagtaak van maken en men wordt dan beloond naar maatstaven van bekwaamheid en of ijver; dan wel, men kan de advertentiemarkt afstropen om bij een grote voldoende hoeveelheid advertentie materiaal enkele artikelen en foto's bij elkaar te garen en deze onder een of ander poëtische naam, die het bij de argeloze zakenman-adverteerder wel doen zal, van de hand te doen.

Volgens dit laatste procedé is verschenen „Souvenir", een "revista ilustrada del Caribe", welke een grote hoeveelheid foto's en minder interessante copy bevat van enkele landen, die in het Caraibisch bekken liggen. Belangrijker is de (betalende) advertentie garnituur, welnu, deze is imposant.

Wij kunnen uiteraard geen oordeel vellen m.b.t. hetgeen in schone bewoordingen over andere landen geschreven wordt; maar indien als norm mag gelden, wat er over de Nederlandse Antillen geschreven wordt, dan vinden we het in een woord zó grauw en grijs als een oud versleten tropenpak.

De steeds weer terugkerende foto's van Hatovliegveld, barkjes, Pietermaai, Wilhelminaplein en andere afgezaagde gelegenheid-kiekjes moeten het maar weer doen.

Sint Nicolaas zien wij ook nog debarkeren in Willemstad.

Het zou geen kwaad kunnen indien onze handelslieden zich terdege laten voorlichten waarvoor hun goede Curaçaose guldens besteed worden.

Het zou hen op zijn minst een illusie besparen.

Bijtgraag bezorgt zijn baas onkosten

Willemstad. — In de Penstraat werd gisteren een vrouw door een kwaadaardige hond gebeten. Door de politie werd haar E.H.B.O. verleend, en de eigenaar van de bijtgraag beloofde de schade te zullen vergoeden.

De Waterpolo-competitie

Willemstad. — De Polocommissie der N.A.Z.B. heeft wederom een waterpolo-competitie georganiseerd.

De ploegindelingen zijn als volgt:

Dames: Er zijn 4 dames-teams op de been gebracht, t.w. Asiento A en B en Robben A en B.

Asiento A wist reeds van Robben A tewinnen met 2—0, terwijl Robben B van Asiento B door niet opkomen reglementair met 0—5 verloor. Een dus niet zó rooskleurig begin.

Heren klasse I: De indeling is identiek aan die van de dames. Asiento A won met 1—0 op het nippertje van Robben A en Robben B moest in Asiento B met 4—6 zijn meerdere erkennen.

Heren klasse II: De strijd in deze voor Curaçao nieuwe pool is tenminste zo interessant als in beide voorgaanden.

De deelnemende ploegen zijn:

Asiento Senioren (lees veteranen) enkele spelers van omstreeks 30 en enkelen van **ver** in de 40.

Asiento Junioren (lees adspiranten) gemiddelde leeftijd 14 1/2 jaar, de oudste 16, de jongste 12, deze jongste is echter lang niet de slechtste van de 7

Sithoc: de eerste polospelende Curaçaose jongens.

Marine: combinatie Basis en Squadron.

en **Mariniers,** Suffisant.

Uitslagen van de tot nu toe gespeelde wedstrijden: Asiento Senioren — Marine 7—1; Sithoc — Mariniers 6—2; Mariniers — Asiento Junioren 2—10 (deze laatste uitslag is niet geflatteerd en het was werkelijk een lust voor het oog deze knapen letterlijk en figuurlijk te zien spelen met hun zo veel oude rivalen).

DE GEHEIMZINNIGE AUTO

door H. A. v. O.

Een Nederl. speurdersroman

„Tja inspecteur, dat is de tegenwoordige jeugd. Ze zoeken vertier in de ......"

„Een andere vraag: heeft u een auto?"

„Zeker, inspecteur, maar niet zo'n nieuwe auto, als in de kranten staat beschreven. Ik heb een zwarte Ford. U kunt hem hiernaast in de garage zien als u wilt. Ach ja, zo overdag toer ik wel eens een paar uurtjes rond. 's Avonds ben ik bijna altijd thuis en mijn vrouw zit nu eens hier, dan weer in ons pension ......"

„In Uw wàt?"

„Ik zei: ons pension, ... artisten-pension „Belle Vue", inspecteur!"

Hij zei het glimlachend, terwijl hij zijn opgerookte sigaret uitdrukte.

Bijlman had weer reden zich te verwonderen. Dus zó kon Belfort zijn aanwezigheid in de achtertuin van het pension verklaren!

„Vandaar mijn wedervraag, wat U eigenlijk in de tuin deed," hernam Belfort, terwijl hij Bijlman een sigaret presenteerde. „U moet begrijpen, dat ik een aardig centje had overgespaard, toen ik uit Indië kwam. Zoals ik U reeds vertelde, kocht ik deze kleine villa om mijn geld gedeeltelijk te beleggen, terwijl wij van het restant gemakkelijk konden leven. Maar ja ...... mijn vrouw is een dure vrouw, en dergelijke dingen bemerk je pas, als je goed en wel getrouwd bent. Ze is de gescheiden vrouw van een juwelier, een vrouw dus, die weet wat juwelen en diamanten zijn en ik kan haar geen groter genoegen doen, dan haar zo nu en dan eens met een juwelen hanger of ring te verrassen. Maar waar af gaat en niet bij komt ...... We besloten een soort bijverdienste te zoeken en juist, toen ik mijn geld in huizen wilde beleggen, kwam villa „Belle Vue" leeg te staan. Mijn vrouw opperde het plan een pension te beginnen en zij — als oud-artiste — dacht direct aan een artistenpension. Kort en goed, ik kocht het oude lompe gebouw, liet het interieur verbouwen en de zij-ramen dichtmetselen, kocht op veilingen het meubilair en reeds na drie maanden konden we ons pension openen. Dit is nu ongeveer een paar maanden geleden en ik moet eerlijk zeggen, dat ik er geen spijt van heb. Het huis is op één kamer na geheel bezet en we maken goede pensionprijzen. Uit de aard der zaak heeft mijn vrouw nog veel kennissen in de artisten-wereld en daarom voelt zij zich echt thuis tussen haar vroegere collega's. Maar inspecteur, — nu komt mijn grote vraag — wat heeft Uw onderzoek inzake de moord op de Kalfjeslaan nu eigenlijk met mijn pension te maken? Waarom Uw nachtelijke ronddolingen in mijn tuin?" besloot hij.

Bijlman was direct op z'n hoede. Wist Belfort werkelijk niets van de moord af, of deed hij alsof? Wilde hij met deze vragen uitlokken, of Bijlman hier alleen was om te ontdekken, op wie hij (Belfort) gisterenavond geschoten had? Of wist Belfort meer van de moord af, doch trachtte hij door een voorgewende onwetendheid van hem te weten te komen, dat hij — Bijlman — reeds wist?

Hij kon het antwoord schuldig blijven, want op dit ogenblik werd de deur geopend en trad een knappe vrouw de kamer binnen.

„Mag ik U voorstellen, inspecteur: mijn vrouw. Hélène, dit is inspecteur Bijlman," zei Belfort en zijn stem klonk kort en bijtend.

„Bent U hier voor het onderzoek naar mijn dochter?" vroeg ze Bijlman, terwijl ze hem een slap handje gaf.

„Gedeeltelijk mevrouw," antwoordde Bijlman „Mijn eigenlijke onderzoek betreft de moord, die gisterenavond in de Kalfjeslaan is gepleegd."

Mevrouw Belfort liet zich moedeloos in een fauteuil neervallen. Zij was een tamelijk kleine vrouw van moeilijk te bepalen leeftijd. Bijlman schatte haar hoogstens 40 jaar. Het zwarte haar, de donkere grote ogen en de licht gebogen neus gaven haar een Spaans uiterlijk terwijl de rood-geverfde mond met de dunne lippen haar tot een fanatieke vrouw stempelden.

„Men vertelde mij op het hoofdbureau, dat U nog niet wist, dat Elly mijn dochter is. Ze hebben nog geprobeerd U op Uw kamer te bereiken, maar een collega zei, dat U juist weg was. Enfin, mijn man zal U wel alles verteld hebben ...... Nog geen spoor hebben ze gevonden." Ze zuchtte. „Wat zullen de schurken met mijn kind gedaan hebben ...... En nu bent U hier voor onderzoek in de moord. Natuurlijk, dit staat in nauw verband met de ontvoering van mijn dochter, maar ik begrijp het verband niet. U wist, dat Elly mijn dochter was, toen U hier kwam, dus moet U hier uitsluitend voor het onderzoek in de moord gekomen zijn. Maar wat hebben **wij** met de moord te maken?" vroeg ze.

Bijlman begreep direct, dat hij met een scherpzinnige vrouw te doen had.

„Ik meende, dat een spoor naar Uw pension leidde," zei hij voorzichtig.

„Waarom?" vroegen Belfort en zijn vrouw bijna tegelijk.

„Daar kan ik U nog geen antwoord op geven." En zich tot mevrouw Belfort wendend, vroeg hij: „Mevrouw, U heeft natuurlijk geen idee, wie de daders van de overval of de ontvoerders van Uw dochter kunnen zijn."

„Geen enkel idee. Dat heeft men mij op het bureau ook gevraagd. Mijn kind ontvoerd ...... Ach, ik ben er kapot van. Ze komt wel weer terug, zeggen ze ...... Ha, ... wanneer en ...... hoe krijg ik Eddy terug?" Tranen welden in haar ogen op en ze streek met haar hand over het voorhoofd.

„Ik zou U gaarne een paar vragen willen stellen," begon Bijlman weer. Hij keek even naar de rood-geverfde mond en vroeg toen: „Waar bevond U zich gisterenavond tussen half elf en half twaalf, mevrouw?"

„Ik ...... wel eh ...... hier ...... thuis"

„Nee mevrouw, dat is niet waar. Ik was hier gisteren ook na elf uur en Uw man vertelde mij, dat U niet thuis was."

Ze schrok en vertrok even nerveus haar mond. „Wel, ik was in het pension."

„Je zegt toch **in** het pension, niet Hélène?" vroeg haar man met een sarcastisch lachje.

Ze gaf geen antwoord en even wierp ze hem een minachtende blik toe, waarvan Bijlman het zijne dacht.

„Heeft u omstreeks elf uur een schot gehoord?"

Ze schrok zichtbaar. „Nee," klonk het zacht.

„Eigenaardig," vond Bijlman. „Het pension is geen 25 meter hier vandaan en omstreeks die tijd loste uw man in de tuin een schot op een...kat!"

(Wordt vervolgd)

Baseball

Walter Alston de gelukkigste baseball-manager

Wel. de Brooklyn Dodgers stomen nog steeds met volle vaart vooruit. Gisteravond werden ze wel gedwongen om twaalf innings te spelen, maar wonnen toch van de Milwaukee Braves. Carl Furillo, de kampioen slagman in 1953, bezorgde Carl Erskine de overwinning met een homerun in de tweede helft van de twaalfde inning met Robinson op het eerste honk. Eén van de gelukkigste baseball-managers in deze dagen is wel de Brooklyn Manager, Walter Alston. Nadat hij in 1954 voor het eerst de leiding van de Dodgers op zich had genomen en de Dodgers het kampioenschap van de National League aan de Giants hadden moeten afstaan, werd Alston vrijwel door iedere baseball-journalist in de States aangewezen als de grootste schuldige in deze mislukking. Zo werd bijvoorbeeld op Alston de schuld gelegd dat hij de Dodgers niet genoeg de kans gaf om honken te stellen, om via dit systeem aan meer punten te komen. Alstons antwoord op al deze beschuldigingen was, iedereen heeft me gezegd dat deze club de beste en de meest productieve slagmannen heeft van de National League, maar Carl Furillo moest zijn titel afstaan aan Willie Mays, Roy Campanella had een zieke hand, Erskine Robinson en Gilliam hebben voor Alston niet gedaan wat ze voor de vorige manager Chuck Dressen hadden gedaan. Zou het niet beter zijn om te wachten wat er in 1955 zal gebeuren.

Wel. Alston en de Dodgers staan nu met 6½ wedstrijden voor, en zullen in de eerst komende weken de eerste plaats in de National League wel behouden. De St Louis cardinals die een goede kans hadden om van de derde plaats naar de tweede op te schuiven daar de Braves twee wedstrijden achter elkaar van de Dodgers verloren, werden ook tweemaal achtereen geklopt door de zwakste club in de National League, de Pittsburgh Pirates. De Cincinnati Redlegs van wie men vóór het seizoen begon zoveel had verwacht, en dat de andere clubs in de National League rekening dienden te houden met Ted Kluzewski, Gus Bell en gezelschap, hebben tot nu toe slechts twee wedstrijden gewonnen en zijn de hekkesluiters van de National League. Een andere verrassing in de Nl is het spel van de Chicago Cubs, deze club heeft na de Dodgers het beste gespeeld en heeft in het voorbije weekend de sterke Phillies met hun ster Robin Roberts driemaal verslagen.

Terwijl in de National league de homeruns over de omheiningen vliegen dat het een lust is zorgden de pitchers in de American League voor het grootste nieuws. De American League supporters moeten niet verrast kijken als Casey Stengel en de Yankees weer een anndere pitcher „kopen." Want Stengel moet wel geschrokken zijn van wat de pitchers van de Cleveland Indians hebben gepresteerd. Bob Feller won zijn eerste wedstrijd van het jaar en de jonge nieuweling Herb Score registreerde in zijn tweede overwinning 16 strikeouts. Het is te begrijpen dat indien Bob Grim van de Yankees zijn oude vorm niet terug vindt dat Casey Stengel moet uitkijken naar een andere goede pitcher die te koop is. De twee enige pitchers die in de eerste weken geregeld hebben gewonnen voor de Yankees zijn Ford en Bob Turley, en zelfs Ford heeft al een keer gefaald en het ziet er niet al te rooskleurig uit voor de Yankees.

National League:

4 Mei: Chicago te Newyork, Milwaukee te Pittsburgh (n), St Louis te Brooklyn, (n), Cincinnati te Philadelphia (n).

5 Mei: Chicago te Newyork, Milwaukee te Pittsburgh, Stlouis te Brooklyn.
6 Mei: Chicago te Cincinnati, (n) Brooklyn te Philadelphia, (n) Milwaukee te Stlouis, (n) Pittsburgh te Newyork (n).
7 Mei: Chicago te Cincinnati, Brooklyn te Philadelphia (n), Milwaukee te Stlouis (n), Pittsburgh te Newyork.
8 Mei: Brooklyn te Philadelphia, Milwaukee te Stlouis, Pittsburgh te Newyork, Chicago te Cincinnati (2).

American League:
4 Mei: Newyork te Cleveland (n), Washington te Chicago, Boston te Detroit (n), Baltimore te Kansas City.
5 Mei: Boston te Detroit.
6 Mei: Baltimore te Washington (n), Newyork te Boston, Detroit te Chicago (n), Kansas City te Cleveland (n).
7 Mei: Baltimore te Washington (n), Newyork te Boston, Detroit te Chicago, Kansas City te Cleveland.
8 Mei: Baltimore te Washington, Newyork te Boston, Detroit te Chicago (2), Kansas City te Cleveland (2).

Londen. — Een mazelen-epidemie, die op het ogenblik in Engeland heerst, breidt zich uit. Er zijn reeds 250.000 gevallen bekend. De ziekte schijnt evenwel geen kwaadaardig karakter te hebben.

Vermeulen marionet?

(Vervolg van pag. 1)

buis voor een intenationale arbeidsorganisatie, dan is het des te onverantwoordelijker, dat juist een Nederlander zich daartoe geleend heeft, zonder ook maar in het minst rekening te houden met de ernstige consequenties, die daaruit voor Nederlands Rijksgebied zouden kunnen voortvloeien. Willekeurig welke landsman zou deze hand- en spandiensten vrijelijker hebben kunnen uitoefenen dan de onze, en niettemin heeft de heer Vermeulen deze taak op zich genomen, welke volgens „De Telegraaf" uiteindelijk niet eens de toestand in de Venezolaanse arbeidsorgansatie ten doel had, doch „te toetsen in hoeverre de regering van Venezuela democratisch kon worden genoemd".

Wij zien ons door deze twee blunders gedwongen vast te stellen, dat de heer Adriaan Vermeulen zich diplomatiek te enenmale onbekwaam getoond heeft voor de post, die hij aanvaardde en het niveau, waarop hij zich diensvolgens bewoog.

In druk verschenen

Willemstad. — In druk verschenen zijn de Statuten van de N.V. „De Orientaalse Winkel N.V." alsmede de Statuten van de N.V. „Handel- en Beleggingsmaatschappij Marca N.V."; van de N.V. „Maatschappij Rock N.V."; en van de Vereniging „Nederlands-Antilliaanse Juridisch Genootschap".

Eerste Kamer over begroting Minvor

Terughoudendheid jegens Surinaamse en Antilliaanse aangelegenheden gewenst

's-Gravenhage. — Bij de behandeling van de begroting van Minvor, die gistermiddag in de Eerste Kamer begon, konden verschillende sprekers zich verenigen met het regeringsstandpunt, dat het Nederlandse parlement terughoudendheid moet betrachten jegens Surinaamse en Antilliaanse aangelegenheden. Het werk van de Sticusa ontmoette zowel lof als critiek. De eerste spreker, de heer Kropman (K.V.P.) releveerde de minder gunstige vooruitzichten van de olie-industrie, in het bijzonder op Aruba, en vroeg, of niet te rigoreus te werk is gegaan bij het ontslaan van Nederlandse en Surinaamse werknemers.

De heer Molenaar (V.V.D.) betreurde, dat Suriname enige tijd zal zijn aangewezen op financiële steun van Nederland. Anderzijds is het voor Nederland een goede kans om te bewijzen, wat het onder samenwerking in moeilijke omstandigheden verstaat. Spreker vroeg inlichtingen over de staatsrechtelijke aspecten der Rijksregering. Spreker vroeg de beëindiging van de berichtgeving over Suriname en de Antillen aan de Verenigde Naties, nu het Statuut in werking is getreden.

De heer De Dreu (P.v.d.A.) bepleitte de uitwisseling van parlementaire missies tussen de Rijksdelen. Het verheugde spreker, dat er overeenstemming bestaat over het verlenen van steun door Nederland aan de Surinaamse ontwikkelingsplannen. Er zal daarbij goed toezicht moeten zijn op de besteding der financieringsmiddelen.

De heer Roebroek (K.V.P.) ging uitvoerig in op de financiële aspecten van de Stichting Machinale Landbouw en achtte het in strijd met de wet, dat de comptabiliteit en de algemene Rekenkamer niet zijn ingeschakeld in de financiële contrôle. Hij drong erop aan, dat voor verdere credieten aan de S.M.L. het parlement zal worden ingeschakeld. Spreker stond erop, dat de regering afstapt van het ongelimiteerde garantie-systeem. Hij vroeg, of niet te vroeg is begonnen met de uitvoering van het millioenen-project en of degelijke voorbereidingen zijn getroffen. Spreker vroeg de minister spoedige en volledige inlichtingen.

De heer Algra (A.R.) wilde zich over het Tienjarenplan een mening voorbehouden tot het ontwerp van wet zal zijn ingediend. Hij vroeg, of bij de S.M.L. de opzet is het in cultuur brengen van 5.000 hectare als eerste aanloop van een groter project, of een op zichzelf staand doel.

De heer Geujes (C.P.N.) zeide, dat in Suriname de ontstemming over het Statuut groeit, nu de Surinamers in de practijk zien, dat zij worden achtergesteld bij Nederlanders.

Prof. Gerretson (C.H.) vroeg, of het ministerie van overzeese Rijksdelen niet wat overbezet is, nu de nieuwe rechtsorde een feit is. Spreker zeide naar aanleiding van de eenstemmigheid bij de regering en de volksvertegenwoordiging zich te onthouden van inmenging in Surinaamse en Antilliaanse aangelegenheden, dat dit niet mag leiden tot onzinnigheid. Belangstelling voor deze zaken betekent nog geen inmenging. Hij betreurde daarom, dat geen parlementaire bescheiden der twee Rijksdelen beschikbaar zullen worden gesteld.

Spreker had overwegend bezwaar tegen het overleggen van het Statuut aan de Verenigde Naties; de toezegging van de Nederlandse regering om dat te doen was te positief. De Nederlandse vertegenwoordiger in de Verenigde Naties had kunnen mededelen, dat de Nederlandse regering het overleggen van het Statuut „in overweging" zou nemen. Men had dan eerst de reactie van de Algemene Vergadering der V.N. kunnen afwachten. Het was spreker gebleken, dat het Statuut niet (zoals aanvankelijk was gemeld) door de Surinaamse Staten met algemene stemmen is aangenomen, doch dat één (Indonesisch) lid de vergadering voor de stemming had verlaten. Spreker voegde hieraan toe de indruk te hebben, dat het nieuws in Suriname wordt gedirigeerd.

Met deze opmerkingen was de eerste termijn beëindigd.

Beurs Amsterdam

Amsterdam. — Amsterdamse effectenbeurs: Kon. Olie verloor 5, A.K.U. en Philips 2 punten wegens het uitblijven van orders. Unilever opende 2 punten hoger in verband met het heden uitgebrachte jaarverslag, maar liep later terug tot het peil van gisteren. Scheepvaart noteerde vriendelijk met wijdverspreide fractionele winsten. Rubbers en suikers waren iets lager, tabakken daarentegen prijshoudend. De guldens-beleggingen bleven onveranderd.

De ANP/CBS-koersgemiddelden van heden luiden: petroleum 248.34; industrie 153.06; scheepvaart 141.59; banken 145.53; Indonesische fondsen 150.22; algemeen 195.95.

Kon. Olie aandelen	583
Unilever certificaten van aand.	408 1/4
Philips aandelen	395 1/4
Philips pref.	198 1/2
AKU aandelen	297 3/4
Ned. Scheepvaartunie aand.	182 3/8
KNSM aandelen	173
KPM aandelen	175 1/2
Ned. Handel Mij. cert.	242
Nat. Handelsbank aand.	179 3/8
Escomptobank aandelen	148 1/2
HVA aandelen	158 1/2
Amsterdam Rubber aand.	123 1/4
Verenigde Deli Maatschappijen	150 1/8
Aniem Nat. Bezit	83 3/8
3% Dollar Obl. Ned. '47	97 1/8
3% Obl. Ned. '47	100 7/8
Holland-Amerika Lijn aand.	183 1/2
Walvisvaart aandelen	77
Amsterdamse Bank aandelen	262
Holl. Bank Unie cert. v. aand.	279 3/4
Billiton 2e rubriek	329 1/2
Billiton 1e rubriek	404 1/2
Overzeese Gas Maatschappij	147
Borsumij aandelen	113 5/8
Lindeteves aandelen	239
Royal Dutch Am. Shares in	$ 50.50 (bieden)
Rott. Bank aandelen	226 3/4
Curaçaose Handel Mij.	282
Wm. H. Muller & Co. nat. bezit	260 1/2

Beurs Caracas

Caracas. — De verhandelde waarden aan de Beurs te Caracas zijn:

KOERSEN:

Bs. 25.500 Centro Simón Bolivar 1a Emisión	Bs. 96,50
„ 65.000 Centro Simón Bolivar 6a Emisión	84,00
„ 17.000 Centro Simón Bolivar 2a Emisión	94,00
„ 999.000 Centro Simón Bolivar 7a Emisión	84,00
„ 35.000 Centro Simón Bolivar 4a Emisión	90,00
„ 15.000 Centro Simón Bolivar 3a Emisión	91,00
200 acciones Coca-Cola	180,00
150 acciones Venezolana Cemento (d.f.)	280,00
100 acciones Cemento Carabobo	235,00
35 acciones Barvensa preferidas	90,00

Banco Central	—
Banco Industrial	800
Banco Maracaibo	—
Seguros Avila, derechos	—
Seguros Avila, acciones	—
Envases Venezolanos	140
Hotelera Venezolana	110
Electricidad de Caracas	225
Electricidad de Caracas (bonos B)	—
Barvensa ordinarias	100
Barvensa preferidas	17
Cervecería de Caracas	90
Cervecería Zulia	223
Cerveceria Maiquetia	215
Celanese preferidas	180
Celanese ordinarias	820
Venezolana de Cemento	32
Cervecería La Llanera	285
Telares Caracas y Valencia	22
Sivensa preferidas	—
Perforación y Serv. ord.	92
Cauchos General ord.	24
Banco Obrero Céd. Hip. 5 años	—
Banco Obrero Céd. Hip. 10 años	240
Perforación ordinarias	—
Cemento Carabobo	—
Centro Simón Bolivar 1a emisión	98
Centro Simón Bolívar 2a emisión	94
Centro Simón Bolivar 3a emisión	—
Centro Simón Bolivar 4a emisión	90
Centro Simón Bolivar 5a emisión	85
Centro Simón Bolivar 6a emisión	84
Centro Simón Bolivar 7a emisión	84

Beurs New York

New York. — De NY-effectenbeurs opende gisteren gemakkelijk en kon zich daarna licht herstellen, doch rond het middaguur hadden weer koersdalingen tot $ 1.— de overhand. In de namiddag kreeg een zwakke stemming de overhand onder leiding van de vliegtuigfondsen. Bij het begin van het laatste beursuur kwam er plotseling een verkoopsgolf opzetten, waardoor koersdalingen tot $ 2.— werden geboekt en de markt sloot dan ook zwak. Aantal verhandelde fondsen 1237; hoger 204; lager 837; onveranderd 196; Aandelenomzet 2.630.000; obligatieomzet $ 4.250.000.

American Tel and Tel	182 5/8
Anaconda	59 7/8
Bethlehem Steel	132 ex rechten
Dupont de Nemours	187 1/4
General Electric	51 3/4
General Motors	97 5/8
Int. Tel and Tel.	26 1/8
Kon. Petr. My.	75 1/2
Shell Oil	61
Standard Oil of New Yersey	115 1/2
U.S. Steel	86

GREEP UIT DE AETHER

CUROM:

17.00 Kinderuitzending
17.15 Apéritief
17.30 Gramophoonplaten
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.20 Een zet voor Curaçao
18.30 Nieuws
18.40 Nederlands commentaar
18.45 After dinner
19.00 Voor het slapen gaan
19.30 Wat de handel biedt
20.30 The Voice of the Windward Islands
21.15 Herdenkingstoesprak
21.30 Symphonie Eroica van Beethoven
22.15 Nieuws en Sluiting.

KELKBOOM:

17.30 Cocktail Musical
18.03 Musica
18.15 Cumpleaños Feliz.
18.30 Dinermuziek
19.00 Noticias
19.15 Musica
19.45 Nieuws
20.00 Musica
20.15 Frente al pecado de ayer
20.30 Smakelijk Eten
20.45 „PET"
21.00 Peticiones
22.00 Sluiting.

P.C.J.:

18.36 Boodschap Koningin Juilana tot de schooljeugd.
18.41 Wilhelmus.
18.42 Reportagetocht
19.46 Intermezzo.
19.52 Nieuws.
20.07 Muziek.
20.21 Herdenkingsbijeenkomst
20.51 Nieuws
20.55 Avondgebed:
20.58 Sluiting.

AVROS:

17.00 Linda's eerste Liefde.
18.15 Advertenties
17.45 Populaire melodieën
18.00 „Aetherstem"
18.30 Voor de jarigen op de Antillen
18.45 Nieuws
19.00 Advertenties
19.30 Woensdagavond concert
20.55 Nieuws
21.00 Sluiting

Emmastad

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:

Van 07.00 — 23.00 Kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 07.00 J. Kokshoorn tel. 2470

Personeel Afdeling:

Vanaf heden 12.00 t.m. Zat. 7 Mei 12.00 uur. G. J. Welbergen, tel. 4470 Ficusweg 7, J.D.
Bij geen gehoor nadere inlichtingen tel. 2400

Materialen Afdeling:

M. Gautier tel. 2902

C.S.M.

Rederij:
I. M. Slagter tel. 3476

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 12.00 kantoor
Van 13.00 — 18.00 en van 19.00 — 23.00 tel. 2458 — 2551
W. R. Engelsman tel. 2304.

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
van 1.00 — 07.30 P. Roest tel. 3146
THEATER ASIENTO
Filmliga Curaçao

ERIC DE NOORMAN: Het spoor van het zwaard

19—28. Een waterige herfstzonnetje straalt over het burchtplein als Erwin de volgende morgen de stal betreedt, waar Alsrom reeds bezig is, de paarden naar buiten te leiden en de kribben schoon te maken.

„Vanochtend gaan Fadir en ik zien, hoe de vreemdelingen met de vogel jagen", zegt Erwin opgewekt, terwijl hij zijn hand naar de valk uitstrekt. Het dier bijt fel naar hem en Alstrom laat een verschrikt gegrom horen.

„Blijft van dat beest af, Prins Erwin! Het deugt niet!! Het is zo vals als de nacht!! En die vreemdelingen deugen ook niet!" vervolgt de oude jager, vergramd, wiens jicht hem na de gure stormnacht heviger kwelt dan ooit.

„Gisteren avond probeerde ik die jonge knaap het aardige oude verhaal van het Zwaard Tyr te vertellen...... maar hij liep van verveling weg, bah! Uh...... hebt ge vannacht ook die kreet gehoord?"

„Een kreet? Ja, maar ik dacht dat het de wind was........"

„Het was een kreet!" zeg de oude koppig. „Heer Eric hoorde het ook en hij is op onderzoek gegaan, maar niks gevonden, natuurlijk...... ja ja...... en nou is die jonge vreemdeling verdwenen. Alleen hij daar is bij zijn meester gebleven. „Hij maakt een hoofdknik in de richting van Tsacha's oude dienaar, die nu onbewogen de stal binnen gaat. Zonder hen een blik waardig te keuren, begeeft hij zich naar de valk, plaatst de vogel op zijn in leder gehandschoende hand, voert het enkele brokjes vlees en zet het dan snel de gepluimde kap op.........

Erwin kijkt ademloos toe, doch Alstrom laat een minachtend gesnuif? horen. „Nieuwerwetse onzin", mompelt hij somber. „Waar moet dat heen met de wereld, als de mensen met vogels gaan jagen......... Bah! Ik ga net zo lief op jacht met een makke bokking! Allemaal ellende......... allemaal narigheid......"

De oude nomade vertrekt geen spier......... onbewogen staart hij de jager aan. „Slechts Grote Khans jagen met deze vogels...... geen tandloze oude vrouwen!" Dan wendt hij zich hooghartig tot Erwin: „De Grote Khan Uw vader wacht U met mijn meester en de geringste der dienaren op het slotplein...... de jacht kan beginnen..."

Enkele ogenblikken later rijdt een kleine schare ruiters langzaam over het burchtplein. Alstrom kijkt hen hoofdschuddend na. „Jagen met een VOGEL", mompelt hij mistroostig. „Het deugt niet...... als ik mij niet vergis...... Er gaan hier rare dingen gebeuren...... daar komt nog een heleboel ellende van........."